ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ε 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1927 ΑΡΙΘ. 17-18

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΠΕΡΙ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 450 / Διεκ. 270

† ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης

Πρὸς τὰ εὐσεβῆ τῆς Ἐκκλησίας τέκνα,

Χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ

«*Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω καινοῖς λόγοις*»

(Ἐφεσ. 5, 6)

Μετὰ πολλῆς θλίψεως ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία πληροφορεῖται ὅτι ἐνιαχοῦ παρ' ὑμῖν ἐνεφανίσθησάν τινες, οἵτινες «*μὴ νοοῦντες μήτε ἃ λέγουσι μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται*» (1 Τιμ. 1, 7), ταράττουσι τὴν εἰρήνην ὑμῶν.

Ἐννοοῦμεν τοὺς ἐγείροντας περὶ τὸ ἡμερολόγιον θόρυβον, ἐξ οὗ πολλαχοῦ σκανδαλίζεται ὁ εὐσεβὴς λαὸς καὶ ἐπέρχεται ἐπιβλαβὴς διαίρεσις ἐν ὑμῖν.

Τὴν ἀνάγκην τῆς ἄρσεως τῆς μεταξὺ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ τοῦ πολιτικοῦ ἡμερολογίου διαφορᾶς, μετὰ τὴν ὑφ' ἁπάντων τῶν Ὀρθοδόξων Κρατῶν γενομένην τελευταίως ἀποδοχὴν καὶ εἰσαγωγὴν τοῦ νέου ἡμερολογίου, κατεῖδον εὐθὺς ἀμέσως πᾶσαι αἱ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι, αἰσθανόμεναι ὅτι ἦτο καθῆκον ὅπως εὐκολύνωσι τὴν κοινωνικὴν ζωὴν δι' ἀναλόγου ρυθμίσεως καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου, εἰς τρόπον ὥστε οἱ πιστοὶ νὰ ἀκολουθῶσι τὸ αὐτὸ ἡμερολόγιον ἔν τε τῷ κοσμικῷ καὶ τῷ θρησκευτικῷ αὐτῶν βίῳ, καὶ καθορῶσαι ἅμα ὅτι ἡ διάστασις ἐν τούτῳ τῆς πράξεως τῆς Ἐκκλησίας ἠδύνατο νὰ ἀποβῇ πολλαχῶς ἐπιζήμιος.

Διὰ τοῦτο καὶ πόθος πάντοθεν καὶ εὐχὴ ἐξεφράζετο καὶ διετυποῦτο ὅπως ταχέως καὶ παρὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐνεργηθῇ τὸ προσῆκον.

Οὕτω δὲ κατὰ τὸν κοινὸν τοῦτον πόθον διὰ τὸ ἐπεῖγον τοῦ πράγματος συνεκλήθη τακτικῶς ὑπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ συνῆλθεν ἐν τῇ Μεγάλῃ Αἰθούσῃ τοῦ Θρόνου τοῦ καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικοῦ Οἴκου, τῇ λεγομένῃ Μεγάλῳ Συνοδικῷ, κατὰ τὸ ἔτος 1923 τὸ Πανορθόδοξον Συνέδριον, εἰς ὃ ἐκλήθησαν πᾶσαι αἱ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι.

Ἐν τῷ Συνεδρίῳ δὲ τούτῳ, ληφθέντος ὑπ' ὄψιν ὅτι οὐδὲν κανονικὸν ὑπάρχει κώλυμα διὰ τὴν διόρθωσιν τοῦ ἐν χρήσει ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου κατὰ τὰ δεδομένα τῆς Ἀστρονομικῆς Ἐπιστήμης, παμψηφεὶ ἀπεφασίσθη ἡ κατὰ τὰ δεδομένα ταῦτα διόρθωσις τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου, δι' ἧς χωρὶς νὰ γίνηταί τις μεταβολὴ εἰς τὴν τάξιν τοῦ ἑορτολογίου τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας οὐδὲ νὰ θίγωνται τὸ παράπαν αἱ περὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Ἁγίου Πάσχα κανονικαὶ διατάξεις, ἐπήρχετο, ἐπὶ μεγάλῃ εὐκολίᾳ καὶ ὠφελείᾳ τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ, ἡ ἀπαραίτητος συνταύτισις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου πρὸς τὸ πολιτικόν, τὸ χρησιμοποιούμενον ἤδη διὰ τὰς κοσμικὰς ἀνάγκας.

Ὅτι δὲ ἡ ἐνέργεια αὕτη τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ κατόπιν κατὰ τὸ ἔτος 1924 γενομένη εἰσαγωγὴ τοῦ διορθωθέντος ἡμερολογίου διὰ τὰς ἀκινήτους ἑορτὰς ἦτο καθ' ὅλα κανονική, οὐδεὶς ἔχων καθαρὰν τὴν γνῶσιν καὶ τὴν συνείδησιν δύναται ν' ἀρνηθῇ

Οὐδεμία ποτὲ Σύνοδος, εἴτε Οἰκουμενικὴ εἴτε Τοπική, ἐθεώρησε τὸ ἡμερολόγιον ὡς ζήτημα τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς σημασίας τῶν δογμάτων καὶ τῶν θεμελιωδῶν κανονικῶν βάσεων τῆς Ἐκκλησίας χρῇζον διὰ τὴν οἱανδήτινα τροποποίησιν ἀπαραιτήτως τῆς ἐξετάσεως ὑπὸ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Ἡ Ἁγία Α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος δὲν ἐξήνεγκε γνώμην ἢ ἀπαγόρευσιν περὶ τοῦ ἡμερολογίου. Ὁ κανὼν αὐτῆς ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν ἑορτασμὸν τοῦ Ἁγίου Πάσχα, καὶ ἡ σχετικὴ διάταξις βασίζεται οὐχὶ ἐπὶ ἡμερολογίου τινὸς οἱουδήποτε, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἀστρονομικῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας, ἧς τὸν ἀκριβῆ χρόνον ἁρμοδία ἵνα ὁρίσῃ εἶναι ἡ Ἐπιστήμη. Ἡ διάταξις αὕτη τῆς Ἁγίας Συνόδου οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον ἐθίγη διὰ τῆς διορθώσεως τοῦ ἡμερολογίου.

Ἂν δέ ποτε ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν ἐν καιροῖς χαλεποῖς, οἷοι ἦσαν οἱ χρόνοι τῆς 16ης ἑκατονταετηρίδος, ὅτε ἐγένετο ἡ ἡμερολογιακὴ μεταρρύθμισις ἐν τῇ Δύσει, ἀπέσχε νὰ προβῇ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν διόρθωσιν τοῦ λάθους τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου καὶ κατέκρινε γενικῶς τὴν μονομερῶς γενομένην τότε ἡμερολογιακὴν μεταρρύθμισιν, ἡ στάσις ἐκείνη τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, προελθοῦσα ἐκ λόγων ἀξιοχρέου μερίμνης ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου διὰ τὰς τότε περιστάσεις, οὐδαμῶς ἐνέχει οὐδὲ δύναται νὰ ἐνέχῃ τὴν σημασίαν ἀπαγορεύσεως εἰς τὸ διηνεκὲς οἱασδήποτε ἡμερολογιακῆς μεταβολῆς, ὡς ἀποκλειομένης δῆθεν ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων, διότι, ὡς ἐλέχθη, τοιαύτη ἀπαγόρευσις κανονικὴ δὲν ὑπάρχει, ἀφεώρα δὲ καὶ ἄλλως οὐχὶ εἰς τὸ ἡμερολόγιον κυρίως αὐτὸ καθ' ἑαυτό, ἀλλ' εἰς τὴν περιφρούρησιν τῶν περὶ τοῦ Πάσχα κανονικῶν διατάξεων.

Καὶ ἡ γνησία δὲ παράδοσις τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐτηρήθη πιστῶς κατὰ τὴν γενομένην διαρρύθμισιν τοῦ ἡμερολογίου καὶ οὐδὲν τὸ μονομερὲς καὶ τὸ αὐτόβουλον ἐγένετο κατ' αὐτήν. Διότι ἂν ἕνεκα τῶν περιστάσεων δὲν ἐγένετο αὕτη ἐν Συνόδῳ, ἐγένετο ὅμως καὶ πάλιν, ὡς ἐλέχθη, κατὰ κοινὴν ἀξίωσιν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ἀπὸ κοινῆς αὐτῶν γνώμης, καὶ δὴ ἐν συναθροίσει τακτικῇ μεγάλῃ, τῷ ὀνόματι μόνον διαφερούσῃ τῆς Συνόδου καὶ ἐν παμψηφίᾳ τῶν συνελθόντων ἀντιπροσώπων.

Ἂν δέ τινες τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, μὴ εὑρισκόμεναι ἐν ὁμοίᾳ ἀνάγκῃ, ἔγνωσαν ἵνα ἀπόσχωσι τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν τακτικῶς συγκληθεῖσαν κοινὴν διάσκεψιν, τοῦτο οὔτε τὴν σημασίαν καὶ τὸ κῦρος τῆς παμψηφεὶ ληφθείσης ἀποφάσεως τῶν συμμετασχουσῶν πλειόνων διασείει, οὔτε τὴν ἑνότητα τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας διασπᾷ, πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἀναγνωριζουσῶν καὶ ἀνομολογουσῶν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ ἡμερολογίου, ὂν ἁπλῶς ζήτημα τάξεως ἐξωτερικῆς, δὲν εἶναι δυνατόν ποτε νὰ ἀποτελέσῃ λόγον διακοπῆς τῶν ἀδελφικῶν σχέσεων.

Ἐπίσης δ' ἄν τινες, καὶ δὴ ἐκ τῶν πρωτοστατησασῶν εἰς τὴν διαρρύθμισιν, καθυστέρησαν κατόπιν εἰς τὴν ἐφαρμογήν, ἡ καθυστέρησις αὕτη δὲν ἔχει αἰτίαν λόγους οἱουσδήποτε ἐκκλησιαστικούς, ἀλλ' ἄλλους ἰδίας προσωρινῆς ἀνάγκης, ὅπως ὅμως ἐξ ἄλλου καὶ λόγοι ἰδίας ἐπειγούσης ἀνάγκης προήγαγον τὰς λοιπάς, ὅσαι ἐφήρμοσαν ἤδη τὴν ἐγκριθεῖσαν διαρρύθμισιν, ἵνα προβῶσιν εἰς αὐτήν.

Ἀναμφίβολον δ' ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι, ὅτι καὶ αἱ ὑστεροῦσαι ἔτι ἐκ τῶν συναποφασισασῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν καὶ αἱ ἀποσχοῦσαι οὐκ εἰς μακρὸν θέλουσιν εἰσαγάγῃ καὶ αὗται τὴν ἀδηρίτως ἐπιβαλλομένην πλέον διόρθωσιν ταύτην, τὴν οὐδὲν μέν, ὡς ἐλέχθη, τὸ εἴτε κατ' οὐσίαν εἴτε κατὰ τύπους ἀντικανονικὸν ἢ ἄτοπον ἔχουσαν, πολλὴν δὲ τοὐναντίον ἐνέχουσαν τὴν ὠφέλειαν καὶ τὴν τιμὴν διὰ τὴν Ἁγίαν Ὀρθόδοξο ἡμῶν Ἐκκλησίαν, ὡς ἀγρύπνως κηδομένην τοῦ ποιμνίου καὶ ἐπαξίως εἰς τὰ καλὰ καὶ εἰς πᾶσαν ἐν Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν πρόοδον χειραγωγοῦσαν αὐτό.

Ταῦτα μετ' ἀγάπης κρίναντες ἐπάναγκες ἵνα εἴπωμεν ὑμῖν πρὸς φυλακήν, ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι οἱ πάντες μεθ' υἱϊκῆς προσοχῆς θέλετε ἐνωτισθῇ καὶ θέλετε πεισθῇ εἰς αὐτά, ὡς λόγους προερχομένους ἀπὸ τῆς ἐγκύρου ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἥτις «ἀγρυπνεῖ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσουσα» περὶ ὑμῶν πρὸς τὸν Θεόν (Ἑβρ. 13, 17).

«***Μηδεὶς δὲ ὑμᾶς ἀπατάτω καινοῖς λόγοις***» (Ἐφ. 5 6, 6).

Οἱ εἴτε δ' ἐξ ἀγνοίας τῆς ἀληθείας εἴτε ἐκ προθέσεως διαστρεβλοῦντες τὰ πράγματα καὶ ταράττοντες τὴν εἰρήνην ὑμῶν ὑπέχουσι μεγάλην εὐθύνην ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ κρῖμα αὐτῶν εἶναι μέγα, διότι σπαράσσουσιν ἀλόγως τὸ σῶμα τῆς Μητρὸς αὐτῶν Ἐκκλησίας καὶ σχίζουσι τὴν ἑνότητα τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

Ἀποστρέφετε ἀπ' αὐτῶν, ἀγαπητοί, τὸ πρόσωπον ὑμῶν καὶ «***γινώσκοντες ταῦτα φυλάττεσθε***», ὡς συμβουλεύει ὁ Ἀπόστολος, «***ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ***».

«***Αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ***».

«***Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος ἀμήν***». (2 Πέτρ. 3, 17).

1927 Φεβρουαρίου 17

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.
† Ὁ *Καισαρείας Νικόλαος* διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.
† Ὁ *Κυζίκου Καλλίνικος* διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.
† Ὁ Νικαίας *Βενιαμὶν* διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.
† Ὁ *Δέρκων Φώτιος* διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.
† Ὁ *Προύσης Νικόδημος* διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.
† Ὁ *Πριγκηποννήσων Ἀγαθάγγελος* διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.
† Ὁ *Νεοκαισαρείας Ἀμβρόσιος* διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.
† Ὁ *Σάρδεων καὶ Πισιδίας Γερμανὸς* διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης
† Ὁ *Ροδοπόλεως Κύριλλος* διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.
† Ὁ *Ἀνέων Θωμᾶς* διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.
† Ὁ *Ἡλιουπόλεως καὶ Θειρῶν Γεννάδιος* διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.
† Ὁ *Ἴμβρου καὶ Τενέδου Ἰάκωβος* διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.

Η ΑΦΙΞΙΣ ΚΑΙ ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Προερχόμενος ἐκ Κων)πόλεως διὰ τοῦ αἰγυπτιακοῦ τῆς γραμμῆς ἀφίκετο εἰς Πειραιᾶ τῇ πρωΐᾳ τῆς παρελθούσης Τρίτης ὁ Μακαρ. Πρωθιεράρχης τῆς νεαρᾶς ἐν Πολωνίᾳ αὐτοκεφάλου ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας κ. Διονύσιος, φέρων τὸν τίτλον τοῦ μητροπολίτου Βαρσοβίας, Βολυνίας καὶ πάσης Πολωνίας. Τὴν Α. Μ. συνώδευσεν ὁ Ἐπίσκοπος Γρόδνο καὶ Νοβογροῦδεκ κ. Ἀλέξιος, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας Γεώργιος Roszczgycki, ὁ πρωτοπρεσβύτερος αἰδ. Μιχαὴλ Borecki, μέλος τοῦ Ἐκκλησ.δικαστηρίου, ὁ Δρ Μάριαν Borowski, Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας, καὶ ὁ κ. Ἰωάννης de Strzenposz, Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἅμα τῇ προσαράξει τοῦ ἀτμοπλοίου ἀνῆλθον εἰς αὐτὸ δι' ἀτμακάτου τοῦ λιμεναρχείου ὁ σεβ. μητροπ. Κεφαλληνίας κ. Δαμασκηνός, ἐκ προσώπου τῆς Ἱ. Συνόδου, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Α' Γραμματέως τῆς Ἱ. Συνόδου Ἀρχιμ. κ. Γερμανοῦ Ρουμπάνη, καὶ ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γρηγόριος Παπαμιχαὴλ ἐκ προσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, οἵτινες προσηγόρευσαν τὸν Μακαρ. Πρωθιεράρχην τῆς Πολωνίας τὸ «ὡς εὖ παρέστη», μεθ' ὃ ἀποβιβασθέντες πάντες εἰς τὸ πρὸ τοῦ δημαρχείου τμῆμα τῆς ἀκτῆς κατηυθύνθησαν πεζῇ εἰς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Τριάδος ἠχούντων τῶν κωδώνων. Πλήθη λαοῦ ἐν ἀκαρεῖ κατέκλυσαν τὸν πρὸ τοῦ ναοῦ χῶρον ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ ξένου Ἱεράρχου, ὅστις διερχόμενος δι' αὐτῶν καὶ εὐλογῶν τὸν λαὸν εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναόν, ἔνθα εἰς τὰς βαθμίδας τῆς εἰσόδου ἀνέμενεν αὐτὸν ὁ ἱερὸς κλῆρος τοῦ Πειραιῶς. Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ναοῦ ἐνδυθεὶς τὸν ἱερὸν μανδύαν καὶ λαβὼν τὴν ποιμαντικὴν ῥάβδον ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον, μεθ' ὃ ὑπὸ τοῦ κλήρου τοῦ ναοῦ ἐψάλη ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ τῆς Α. Μ. ἀφίξει δοξολογία ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ ἐξοχ. Πρέσβεως τῆς Πολωνίας κ. de Gurjewicz, συνδεξιωθέντος μετὰ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων τὴν Α. Μ. Ὁ ναὸς ἐν τῷ μεταξὺ ἐπληρώθη λαοῦ εἰς τοσοῦτον πυκνωθέντος πλῆθος, ὥστε, παρὰ τὴν βοήθειαν τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, μετὰ μεγάλης δυσκολίας κατωρθώθη ἡ μετὰ τὴν δοξολογίαν ἔξοδος. Ταύτης γενομένης πάντες ἐπιβάντες αὐτοκινήτων, κατηυθύνθησαν εἰς Ἀθήνας, ἔνθα πρὸς μικρὸν ἀνεπαύθησαν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ὅπερ ὡρίσθη αὐτοῖς ὡς κατάλυμα κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις παραμονὴν ὑπὸ τῆς ξενιζούσης τοὺς ἐπισήμους ξένους Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τὴν 1 μ. μ. αὐθημερὸν ἡ Α. Μ. ὁ μητροπολίτης Διονύσιος μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γρηγ. Παπαμιχαήλ, προσῆλθον εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐπὶ ἐπισκέψει τοῦ Μακαρ. Πρωθιεράρχου τῆς Εκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ὑπεδέχθησαν τὴν Α. Μ. ἐν στίχοις ὁ ἱερὸς κλῆρος Ἀθηνῶν, ὅστις ἅμα τῇ ἐμφανίσει τοῦ Μακαρ. Διονυσίου, φέροντος, κατὰ τὸ παλαιὸν ρωσικὸν ἔθος, λευκὸν ἐπανωκαλύμαυχον μετὰ σταυροῦ ἀδαμαντίνου ἐν τῷ προσθίῳ μέρει τοῦ καλυμαυχίου, ἔψαλεν «εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα». Τὴν Α. Μ. εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κλίμακος ἐδεξιώθησαν συνοδικοὶ ἀρχιερεῖς, ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἠσπάσατο αὐτὸν πρῶτος ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος καὶ εἶτα πάντα τὰ συνοδικὰ μέλη. Μεθ' ὃ ὁ Μακαρ. Ἀθηνῶν προσηγόρευσε τὸν Μακαρ. Πολωνίας ἑλληνιστὶ οὕτω:

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶναι μεγάλη ἡ χαρὰ ἡμῶν καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Συνέδρων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑποδεχομένων σήμερον τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα, τὸν Ἄγγελον τῆς ἐν Πολωνίᾳ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, μετὰ τῆς ὁποίας συνδέουσιν ἡμᾶς, τοὺς ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ὀρθοδόξους χριστιανούς, οἱ ἱερώτατοι δεσμοὶ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἱστορίας.

Ὅτε ἠκούσαμεν, ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀνεκήρυξεν Αὐτοκέφαλον τὴν ἐν Πολωνίᾳ Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἀνεμνήσθημεν τῶν ἁγίων καὶ μεγάλων ἰσαποστόλων Μεθοδίου καὶ Κυρίλλου, οὓς τὸ Πατριαρχεῖον εἶχεν ἀποστείλει εἰς τὴν Δύσιν ἵνα φωτίσωσι τοὺς σλαυϊκοὺς λαοὺς καὶ ὁδηγήσωσιν αὐτοὺς εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν, ἐδοξάσαμεν δὲ τὸν Θεὸν ὅτι μετὰ τασαύτας καὶ τηλικαύτας μεταβολὰς ἐν ταῖς χώραις τῆς Δύσεως διεσώθη ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία.

Εἶναι ἀναμφίβολον ὅτι ἡ ἀποστολικὴ δρᾶσις τῶν ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου εἶχεν ἐπεκταθεῖ καὶ μέχρι τῆς Πολωνίας καὶ ὅτι μετ' αὐτοὺς καὶ μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Μοραβίας ὑπὸ τῶν Οὔγγρων πολλοὶ τῶν μαθητῶν τῶν Ἀποστόλων τῶν Σλαύων κατέφυγον εἰς τὴν Πολωνίαν, εἶναι δὲ γεγονὸς ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ ι'. αἰῶνος ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Πολωνίας Ζεμυσλαύου (913) ὑπῆρχον χριστιανοὶ ἐν Πολωνίᾳ, μεταχειριζόμενοι ἐν τῇ θείᾳ λατρείᾳ τὴν σλαυωνικὴν γλῶσσαν καὶ τὸν ἀνατολικὸν καθόλου τύπον τῶν ἐκ-

κλησιαστικῶν τελετῶν. Ὡσαύτως εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ πρώτη ὀργάνωσις τῆς Πολωνικῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ πρώτου χριστιανοῦ ἡγεμόνος αὐτῆς Μιεσισλαύου(966) ἐγένετο κατὰ τὸν τύπον τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας·

Ἰδοὺ διατὶ αἰσθανόμεθα βαθυτάτην συγκίνησιν καὶ ὅλως ἐξαιρετικὴν χαρὰν ὑποδεχόμενοι σήμερον τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα, τὸν πρῶτον Πρωθιεράρχην τῆς νέας Αὐτοκεφάλου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας.

Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας ταύτης, πρώτης ὠργανωμένης Ὀρθοδόξου Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας ἐν τῇ Δύσει, εἶναι μεγάλη. Ὁ Κύριος ἄς ἐνισχύῃ τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα, ὅπως διαγράψῃ τὴν πορείαν τῆς Ἐκκλησίας Πολωνίας πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς ταύτης.

Εὐχόμεθα δὲ εἰς Ὑμᾶς ὅπως ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, ἔνθα ἀντήχησε τὸ κήρυγμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἀρυσθῆτε νέας πνευματικὰς δυνάμεις εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀγῶνα Ὑμῶν. Ἔστω βεβαία ἡ Ὑμετέρα Σεβασμιότης ὅτι εἰς τὴν ἄκραν ταύτην γωνίαν τῆς Ἀνατολῆς ἔχει ὁμοδόξους ἀδελφοὺς ἀγαπῶντας Αὐτὴν καὶ εὐχομένους πάντοτε εἰς τὸν Θεὸν ὑπὲρ Αὐτῆς καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας.

Τὴν προσφώνησιν μετέφρασεν εἰς τὴν ρωσικὴν ἀμέσως ὁ Καθηγητὴς κ. Γρηγόριος Παπαμιχαήλ.

Εἶτα ὁ μητροπολίτης Πολωνίας ἀπήντησε πολωνιστὶ ὡς ἑξῆς μεταφράζοντος τοῦ αὐτοῦ.

Μακαριώτατε Δέσποτα,

Πρωθιεράρχα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Μετ' ἀληθοῦς χαρᾶς ἀφικόμεθα εἰς τὴν ἕδραν ὑμῶν ἵνα διατρανώσωμεν πρὸς τὴν ἁγίαν Ὑμῶν Ἐκκλησίαν, ὡς καὶ πρὸς Ὑμᾶς προσωπικῶς, τὸν βαθὺν ἡμῶν σεβασμὸν καὶ τὴν ἐγκάρδιον ἡμῶν εὐγνωμοσύνην.

Ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης,—εἷς τῶν πρώτων Προέδρων τῶν ἁγίων αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν,—ἐν τῇ πλήρει ἀγάπης καρδίᾳ ὑμῶν ᾐσθάνθητε τὰς ἀνάγκας τῆς καθ' ἡμᾶς ὀρθοδόξου Πολωνικῆς Ἐκκλησίας, ἐξεδηλώσατε πρὸς αὐτὰς βαθεῖαν συμπάθειαν, κατὰ δὲ τὰς δυσκόλους στιγμὰς τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς ἐτείνατε αὐτῇ βοηθείας χεῖρα ἐν τῷ ἔργῳ τῆς αὐτοκεφάλου αὐτῆς ὑποστάσεως. Τοῦτο ὑπῆρξε μεγάλη πρᾶξις σοφίας καὶ ἀγάπης πρὸς τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἱστορία θὰ εἴπῃ ἀμερολήπτως τὸν περὶ τῆς πράξεως ταύτης λόγον της. Σήμερον δὲ ἡμεῖς τοῦτο μόνον δυνάμεθα, καὶ ὀφείλομεν: ἤτοι νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν Ὕψιστον διὰ τῶν λόγων τοῦ μεγάλου Ἕλληνος Ἱεράρχου, τοῦ ἁγίου Χρισοστόμου «δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν», καὶ νὰ ὁμολογήσωμεν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων τὰς ἀρετὰς τῶν ἀγγέλων ἐκείνων τῶν Ἐκκλησιῶν, οἵτινες πρὸ παντὸς καὶ ὑπὲρ πᾶν λογίζονται τὸ θεῖον ἔργον ἐπὶ τῆς γῆς. Ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης δὲν ἐγκαταλείπει καὶ σήμερον ἡμᾶς ἐν τῇ ἀγάπῃ Αὐτῆς καὶ τῇ προσοχῇ, ἃς διατρανοῖ διὰ τῶν ἐπιστολῶν Αὐτῆς, διὰ τοῦτο δὲ ἡμεῖς σφόδρα ἐποθοῦμεν νὰ ἴδωμεν τὸ πρόσωπον Αὐτῆς καὶ νὰ ἀπολαύσωμεν τῆς μεθ' Ὑμῶν κοινολογίας πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Ὁ Κύριος εἰσήκουσε τὸν πόθον τῆς καρδίας μου, ἰδοὺ δὲ ἡμεῖς σήμερον παριστάμεθα πρὸ τῆς Ἁγιότητος Αὐτῆς, πλήρεις αἰσθημάτων ζωηροτάτης χαρᾶς ἐπὶ τῇ συναντήσει ἡμῶν καὶ βαθείας εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν ὑμετέραν ἀγάπην

Κύριος δωροῖτο πάσαις ταῖς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις τὴν χαρὰν τῆς ἑνότητος, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης! Ὁ Ὕψιστος σώζοι τὴν ὑμετέραν ἁγίαν Ἐκκλησίαν ἐν πάσῃ προόδῳ καὶ προκοπῇ! Ἐλεήμων καὶ πλουσιοπάροχος εἴθε πλουτίζοι ἐν ἀφθονίαις τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος καὶ τὸν ἄρχοντα αὐτοῦ, τὴν Κυβέρνησιν καὶ πάντας τοὺς Ἕλληνας πολίτας! Ὁ Δοτὴρ πάσης ἀγαθοσύνης χαρίζοιτο καὶ τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι ὑγιείαν, εὐημερίαν, σωτηρίαν καὶ ἔτη πολλά.

Πάντων δὲ εἶτα καθεσθέντων ἀντηλλάγησαν φιλάδελφοι λόγοι μεταξὺ τῶν δύο μακαριωτάτων ἱεραρχῶν, ὡς καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἡ ἐπίσκεψις διήρκεσεν ἐπὶ ἡμίωρον.

Ἡ Α. Μ. ἐν τῷ ξενοδοχείῳ δεχθεὶς ἀντιπροσώπους τοῦ ἑλληνικοῦ Τύπου ἐδήλωσε περίπου τὰ ἀκόλουθα:

«Εἶνε μεγάλη μου ἡ χαρά, ὅτι εὑρίσκομαι μεταξὺ τοῦ φιλοθρήσκου καὶ πεπολιτισμένου ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ὑπῆρξε καιρός, κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ πρόγονοί μας ἔλαβον τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ παρὰ τῶν Ἑλλήνων. Ἔκτοτε, καὶ πάντοτε, οἱ Πολωνοὶ ᾐσθάνοντο ἑαυτοὺς πνευματικῶς συνδεομένους μετὰ τοῦ ὁμοθρήσκου Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὁ Πολωνικὸς λαός, ἐν πολλοῖς ὁμοτυχος πρὸς τὸν λαὸν τὸν ἑλληνικόν, ᾐσθάνετο πάντοτε ζωηρῶς ὅλα τὰ στάδια, διὰ τῶν ὁποίων διῆλθεν ἡ ἐθνικὴ ζωὴ τῶν Ἑλλήνων. Ἡ χαρά των καὶ ἡ εὐφροσύνη των ἦσαν πάντοτε χαρὰ καὶ εὐφροσύνη τοῦ Πολωνικοῦ λαοῦ, ἡ δὲ θλῖψίς των εὕρισκε πάντοτε ζωηρὰν ἀπήχησιν εἰς τὴν καρδίαν του. Εἶμαι λίαν συγκεκινημένος βλέπων ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαός, διὰ τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ ἀρχηγῶν, ἐκφράζει τὴν χαράν του ἐπὶ τῷ ὅτι ἡ Πολωνικὴ Ἐκκλησία ἐγένετο αὐτοκέφαλος, αἰσθάνομαι δὲ τὴν ζωηρὰν ἀνάγκην νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὰ αἰσθήματα αὐτά.

Τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτὴν μαζῆ μὲ τὰς εὐχάς μου διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἦλθον νὰ ἐκφράσω ἐνταῦθα, ὀφείλω δὲ νὰ τονίσω, ὅτι ἡ Πολωνικὴ Κυβέρνησις, συμφωνήσασα μαζῆ μας, ἐδέχθη μετὰ πάσης εὐχαριστήσεως τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῆς ἐπίσκεψίν μας, διὸ καὶ διηυκόλυνε παντοιοτρόπως τὸ ταξείδιόν μας τοῦτο.

Εὔχομαι ἐκ ψυχῆς πᾶν ἀγαθὸν εἰς τὸν ὀρθόδοξον ἑλληνικὸν λαόν, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ καὶ τὴν Πολιτείαν».

Τῇ 4ῃ μ. μ. αὐθημερὸν ἀπέδωκε πρὸς τὴν Α. Μ. ἐκ προσώπου τῆς Ἱ. Συνόδου τὴν ἐπίσκεψιν ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ σεβ. μητροπ. Κεφαλληνίας κ. Δαμασκηνοῦ, τῶν βοηθῶν ἐπισκόπων Σταυρουπόλεως καὶ Βρεσθένης καὶ Α' Γραμματέως τῆς Ἱ. Συνόδου, οἵτινες παρέμειναν παρ' αὐτῷ ἐφ' ἱκανόν.

Πρὸς ἑσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ Μακαρ. μητροπ. Διονύσιος καὶ ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Καθηγ. κ. Γρηγ. Παπαμηχαήλ, ἐνεγράφησαν εἰς τὸ βιβλίον παρουσιάσεων ἐν τῷ προεδρικῷ μεγάρῳ· εἶτα δὲ μεταβάντες εἰς τὸ Πολιτ. Γραφεῖον καὶ τὰ ὑπουργεῖα κατέλιπον ἐπισκεπτήρια διὰ τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, τοὺς ὑπουργοὺς Ἐξωτερικῶν καὶ παιδείας, τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ τὸν Διευθυντὴν τῶν θρησκευμάτων, ἐγένοντο δὲ δεκτοὶ εἰς ἐπίσκεψιν ἐν τῇ πολωνικῇ πρεσβείᾳ ὑπὸ τοῦ Πρέσβεως τῆς Πολωνίας κ. Jurjewicz.

Τῇ ἐπιούσῃ κατὰ τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπισήμου δεξιώσεως, ὁ Μακαρ. μητροπ. Διονύσιος καὶ ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Ἀλέξιος, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Καθηγ. κ. Γρηγ. Παπαμιχαὴλ μετέβησαν εἰς τὴν Ριζάρειον Ἐκκλησ. Σχολήν, ἵνα παραστῶσιν εἰς τὴν ἱερουργίαν τῶν προηγιασμένων. Οἱ ἱεροσπουδασταί, εἰς στίχους τεταγμένοι, καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς Ἀρχιμ. κ. Εὐάγγελος Ἀντωνιάδης μετὰ τῶν καθηγητῶν ἐδεξιώθησαν ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ ναοῦ τοὺς ξένους ἱεράρχας, οὓς προϋπήντησεν ἐν τῷ ναῷ ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν. Ἐχοροστάτησεν ὁ Μακ. Διονύσιος ἠμφιεσμένος τὸν ἱερὸν μανδύαν. Οἱ ἱεροσπουδασταὶ ἔψαλον ἐμμελέστατα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς μουσικῆς ἐν τῇ Ριζαρείῳ κ. Κωνσταντίνου Παπαδημητρίου, ἐπεσφράγισαν δὲ τὸ πέρας τῆς ἱερουργίας διὰ τοῦ πολυχρονισμοῦ τοῦ Μακαρ. πάσης Πολωνίας, διδαχθέντος αὐτοῖς σλαυωνιστὶ ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ των. Ἡ Α. Μ. ἠσθάνθη ἐπὶ τούτῳ λίαν εὐάρεστον ἔκπληξιν, ἐξέφρασε δὲ τὴν εὐαρέσκειάν του, «ἐπὶ τῇ ἀπταίστῳ προφορᾷ τῶν δι' Ἕλληνα τόσον δυσπροφέρτων φθόγγων τῆς σλαυϊκῆς γλώσσης».

Μετὰ τὴν ἱερουργίαν ἐγένετο δεξίωσις τῆς Α. Μ. ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τῆς Σχολῆς, ἔνθα, μετὰ τὴν παρουσίασιν αὐτῷ τοῦ καθηγητικοῦ σώματος ὁ Διευθυντὴς αὐτῆς κ. Εὐ. Ἀντωνιάδης ἐν προσφωνήσει ἐκφράσας τὴν χαράν του ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει ταύτῃ τῆς Α. Μ., ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἡμέρα αὕτη θὰ εἶνε μία τῶν ἱστορικωτέρων ἐν τῷ βίῳ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, ἀναμιμνήσκουσα τὰς πρώτας μὲν παλαιῶν χρόνων σχέσεις τῶν προγόνων τῆς Α. Μ. καὶ τῶν ἡμετέρων, καθ' ἃς οἱ πρῶτοι ἐδέχθησαν τὸν Χριστιανισμὸν παρὰ τῶν δευτέρων, ἀλλὰ καὶ τὰς μετέπειτα κοινὰς τύχας δουλείας ἅμα ὑπὸ ἀλλότρια ἔθνη, καὶ ἐλευθερίας, ἧς σήμερον ὅ τε πολωνικὸς λαὸς καὶ ὁ ἑλληνικὸς ἀπολαύουσι. Ὑπογραμμίσας εἶτα τὴν ἄδολον χαράν, μεθ' ἧς τὴν Α. Μ. ἐδεξιώθησαν ἥ τε Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία καὶ ὁ ὀρθόδοξος ἑλληνικὸς λαός, προσεφώνησεν αὐτὴν διὰ τοῦ «ὡς εὖ παρέστη», καὶ παρεκάλεσεν ὅπως δεχθῇ τὰς ὁλοθέρμους τῆς Σχολῆς εὐχὰς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἔθνους, ὡς καὶ τὴν παράκλησιν τῶν τροφίμων τῆς Ριζαρείου ὅπως ἅμα τῇ εἰς τὰ ἴδια ἐπανόδῳ μεταδῷ τοὺς ἐγκαρδίους αὐτῶν χαιρετισμοὺς πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἱερατικαῖς σχολαῖς τῆς ὀρθοδόξου Πολωνίας συναδέλφους των.

Ἡ Α. Μ. ἀπαντῶσα ἐξεδήλωσε τὴν βαθεῖαν αὐτῆς συγκίνησιν ἐφ' οἷς βλέπει καὶ ἀκούει ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ τῇ ἀφίξει αὐτῆς, στρέφουσα δὲ τὸν λόγον πρὸς τὸ ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἐπιτελούμενον ἔργον ἐξῆρε διὰ λόγων μεστῶν βαθείας πείρας καὶ παρατηρήσεως τὴν μεγάλην σημασίαν τοῦ ποιμαντορικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὸ ὁποῖον προορίζονται οἱ τρόφιμοι τῶν ἱερατικῶν σχολῶν, καὶ ηὐχήθη ἀπρόσκοπτον τὸ ἔργον τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, ἐπεδαψίλευσε δὲ τὰς εὐλογίας αὐτῆς εἰς τὸ διδάσκον προσωπικὸν καὶ εἰς τοὺς μικροὺς αὐτῆς τροφίμους.

Μετὰ ταῦτα ὁ Μακαρ. Διονύσιος μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ καὶ ἐν συνοδείᾳ τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου προσῆλθεν εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, ὑφ' οὗ ἔτυχε θερμῆς δεξιώσεως καὶ μεθ' οὗ ἀντήλλαξε λόγους πλείστης συμπαθείας, ἐδράξατο δὲ τῆς ἀφορμῆς νὰ ἐκφράσῃ τὴν βαθεῖαν αὐτοῦ εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῇ τόσον ἐγκαρδίῳ δεξιώσει, ἧς ἔτυχεν ἐκ μέρους τῆς τε Ἐκκλησίας, τῆς Πολιτείας καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, οὗ αἱ ἐκδηλώσεις θὰ μένωσιν ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ ἀνεξάλειπτοι.

Ἐκ τῶν ἀνακτόρων οἱ πάντες ἀνῆλθον εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ἣς ἐπεσκέφθησαν καὶ τὸ μουσεῖον, ἐπὶ τοῦ Ἀρείου δὲ Πάγου πάντες ἠκροάσθησαν ἐν κατα-

νύξει τοῦ λόγου τοῦ Ἀπ. Παύλου, τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου ῥηθέντος, ὅν ἀνέγνω εἰς ἐπήκοον ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, ὅστις ἀμέσως καὶ ἐδωρήσατο τῷ Μακαρ. Διονυσίῳ εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐπισκέψεως τὸ ἐξ οὗ ἡ ἀνάγνωσις ἐγένετο ἱερὸν Εὐαγγέλιον.

Τῇ μεσημβρίᾳ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἡ Ἱερὰ Σύνοδος παρέθηκεν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ «Petit Palais» πρὸς τιμὴν τῆς Α. Μ. πρόγευμα, εἰς ὅ ἐκλήθησαν καὶ οἱ ὑπουργοὶ τῶν θρησκευμάτων καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ Διευθυντὴς τῶν Θρησκευμάτων Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κ. Δυοβουνιώτης, ὁ πρέσβυς τῆς Πολωνίας, ὁ Α' Γραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ ὁ Καθητὴς κ. Γρηγ Παπαμιχαήλ. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ἀντηλλάγησαν ἐγκάρδιοι προπόσεις, μεταφραζόμεναι εἰς τὸ ῥωσικὸν καὶ τὸ ἑλληνικὸν ὑπὸ τοῦ τὰ τῆς ξενίας καὶ δεξιώσεως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτετραμμένου·

Τῇ ἑσπέρᾳ ἐν τῷ αὐτῷ ξενοδοχείῳ παρετέθη πρὸς τιμὴν τῆς Α.Μ. καὶ τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν γεῦμα, οὗτινος μετέσχον, πλὴν τῶν ἀνωτέρω,καὶ οἱ πρεσβευταὶ τῆς Ῥουμανίας καὶ τῆς Τσεχοσλοβακίας και ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Βουλγαρίας, ὡς καὶ ὁ τέως ἐν Βαρσοβίᾳ Ἕλλην πρεσβευτὴς παλαιὸς φίλος τῆς Α. Μ. κ. Ξυδάκης.

Τῇ ἐπιούσῃ ὁ Μακαρ. Διονύσιος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γρηγ. Παπαμιχαὴλ ἐπεσκέφθη τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὴν Ἀκαδημίαν, ἀνταπέδωκε δὲ καὶ εὐχαριστηρίους ἐπισκέψεις. Καὶ τῇ μὲν $5^1/_2$ μ.μ. παρετέθη αὐτῷ τέϊον ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, καθ' ὃ παρῆσαν καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τούτου Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ν. Λούβαρις, καὶ ὁ Διευθυντὴς τῶν θρησκευμάτων Καθηγητὴς κ. Κ. Δυοβουνιώτης, τῇ δ' ἑσπέρᾳ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ παρετέθη ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Πολωνίας γεῦμα, οὗτινος μετέσχον,πλὴν τῶν λοιπῶν, καὶ οἱ πρεσβευταὶ τῶν βαλκανικῶν κρατῶν.

Τῇ παρελθούσῃ Παρασκευῇ ὁ Μακαρ. Μητροπολίτης παρέθηκεν ἐν τῷ ξενοδ. τῆς Μεγ. Βρεττανίας πρόγευμα πρὸς τιμὴν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γρηγορίου Παπαμιχαήλ.

Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ, τῶν Βαΐων, ἐτελέσθη ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πανηγυρικὴ λειτουργία συνιερουργούντων τῶν Μακαριωτάτων Χρυσοστόμου καὶ Διονυσίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἄρτης Σπυρίδωνος καὶ τῶν θεοφιλεστάτων βοηθῶν ἐπισκόπων Σταυρουπόλεως Θεοκλήτου καὶ Βρεσθένης Ἀνθίμου. Ὁ λαὸς σπεύσας ἀπὸ βαθείας πρωΐας κατέκλυσε τὸν ναὸν μέχρις αὐτῶν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν κεράτων, μόλις δὲ κατωρθώθη νὰ κρατηθῶσι τὰ πλήθη τῶν εὐσεβῶν περὶ τὴν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ στηθεῖσαν ἐξέδραν, ἐφ' ἧς οἱ μακαρ. πρωθιεράρχαι περιεβλήθησαν τὰ ἀρχιερατικὰ αὐτῶν ἄμφια πρὸ τῆς λειτουργίας, διακονούμενοι ὑπὸ τῶν διακόνων τῆς ἀρχιεπισκοπῆς, οἷς συνδιηκόνει καὶ ὁ διάκονος τοῦ ῥωσικοῦ ναοῦ, ὅστις καὶ πολλὰς αἰτήσεις ἐξεφώνησε σλαυωνιστί. Καὶ ὁ χορὸς δὲ τῆς μητροπόλεως ᾄσματά τινα ὡς καὶ τὴν φήμην τοῦ πολωνοῦ πρωθιεράρχου ἔψαλεν ἐν τῇ σλαυωνικῇ γλώσσῃ. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς ἡ Α. Μ. ὁ μητροπολίτης Βαρσοβίας ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ ἁγίου Βήματος εἰς τὴν ἐξέδραν ἀπέτεινε λόγον ἀγάπης, εὐχαριστίας καὶ εὐλογίας πρὸς τὰ πλήθη, ἑρμηνεύοντος τοῦ παρισταμένου Διευθυντοῦ τῆς «Ἐκκλησίας» παραβαλὼν τὰ πλήθη τῶν πρὸ δισχιλίων ἐτῶν μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑποδεξαμένων τὸν εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν εἰσερχόμενον Κύριον ἡμῶν πρὸς τὰ καὶ σήμερον μετὰ τόσον θερμῆς πίστεως κατακλύσαντα τὸν ναὸν εὐσεβῆ πλήθη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπὶ ἀναμνήσει τῆς πρὸς τὸ πάθος ὁδεύσεως τοῦ Κυρίου, ἐμνήσθη μετὰ συγκινήσεως πῶς οἱ πρόγονοι αὐτοῦ καὶ τοῦ ποιμνίου του τὴν πίστιν ταύτην ἐδέχθησαν παρὰ τῶν προγόνων τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, πῶς ἐπ' ἐκλογῇ θρησκείας τὰς χώρας περιοδεύοντες, μόνον ὅταν εἶδον καὶ ἐδοκίμασαν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ τῆς Κων)πόλεως ὀρθόδοξον τῶν Ἑλλήνων θρησκείαν ἐνόμισαν ὅτι εὑρίσκοντο εἰς τὸν οὐρανόν, πῶς ἀφ' ὅτου ταύτην τὴν θρησκείαν ἠσπάσθησαν εἰσήγαγον ἔκτοτε αὐτὴν εἰς τὴν ζωήν των, μετὰ πόσου δὲ ζήλου τηροῦσι καὶ σήμερον αὐτὴν καὶ προσπαθοῦσι νὰ μὴ ἀφίστανται τῆς πατροπαραδότου τροφοῦ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματός των. Ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐνίσχυσιν καὶ διακράτυνσιν τῆς ἐν τῇ αὐτῇ ὀρθοδόξῳ πίστει ἑνότητος τοῦ ὀρθοδόξου ἐν Πολωνίᾳ ποιμνίου μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ Α. Μ. καὶ ἡ συνοδεία αὐτοῦ ἀνέλαβον τὸ ταξείδιον, ἵνα, ἐπισκεπτόμενοι τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἐν Κων)πόλει, καὶ τὴν ἑλληνικὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸν εὐσεβῆ ἑλληνικὸν λαόν, διατρανώσωσι τὸ συνεχὲς τῆς ἐν τῇ ὀρθοδοξίᾳ ὁμοδοξίας καὶ ἀντλήσωσιν ἐκ ταύτης σθένος καὶ ἐμψύχωσιν ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς πίστεως. Ἡ Α. Μ. ἐξέφρασεν εἶτα τὴν βαθεῖαν αὐτῆς εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν ὑποδοχὴν τὴν ἐγκάρδιον, ἧς ἔτυχεν ἐκ μέρους τῆς τε Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ τοῦ εὐσεβεστάτου ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ὑπεσχέθη, ὅτι, ὅταν, ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ ταξειδίου του, φθάσῃ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ποιμνίου του, θὰ μεταδώσῃ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ πρὸς τὸν ὀρθό-

δοξον πολωνικὸν λαὸν καὶ τὸν θαυμασμόν του διὰ τὸν πλοῦτον τῆς εὐσεβείας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, οὗ αὐτόπτης μάρτυς καθίσταται, ἐπεκαλέσθη δέ, τελευτῶν, ἐπ' αὐτὸν τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Κυρίου ἐπ' ἀγαθῷ καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ συμπάσης τῆς Χριστιανωσύνης.

Τῆς θείας λειτουργίας ληξάσης περὶ τὴν 12 1)2 μ. μ. οἱ πάντες ἀνῆλθον εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἔνθα ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν παρέθηκε τῷ Μακαρ. μητροπολίτῃ Βαρσοβίας γεῦμα, οὗτινος μετέσχον ὁ συνοδεύων τὸν πολωνὸν πρωθιεράρχην θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἀλέξιος, ὁ σεβ. μητροπ. Ἄρτης κ. Σπυρίδων, καὶ ὁ Καθηγητὴς κ. Γρηγόριος Παπαμιχαήλ.

Ἡ Α. Μ. μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ παραμείνασα ἐπὶ μικρᾷ ἀναψυχῇ ἐν Κηφισσίᾳ, ἀνεχώρησε σήμερον διὰ τοῦ αἰγυπτιακοῦ τῆς γραμμῆς εἰς ἐπίσκεψιν τῆς Ἁγίας Πόλεως, ἔνθα θὰ φθάσῃ τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ. Μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου προέπεμψαν τὴν Α. Μ. καὶ ηὐχήθησαν αὐτῷ εὔπλοιαν ἐκ προσώπου μὲν τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου ὁ βοηθὸς αὐτοῦ ἐπίσκοπος θεοφιλ. Βρεσθένης Ἄνθιμος, ἐκ μέρους δὲ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γρηγ. Παπαμιχαήλ.

ΑΝΑΓΚΗ ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Ἡ καθ' ἡμέραν αὐξάνουσα ἐθνικὴ καὶ θρησκευτικὴ χαλαρότης πρέπει πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ κινήσῃ εἰς σκέψιν καὶ λῆψιν ὅλων τῶν ὑπὸ τῆς καταστάσεως ταύτης ἐνδεικνυομένων μέτρων. Καὶ ἡ μὲν πολιτεία δι' αὐτὴν τὴν διατήρησίν της πρέπει νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα, ἡ δ' ἐκκλησία τὰ ἑαυτῆς. Θὰ ἦτο δηλ. ἀνάγκη νὰ ἐπαναλάβῃ κανεὶς ὅ,τι πάντοτε ἀκούεται, τ.ἔ. τὴν συντόνισιν τοῦ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις κηρύγματος· ἀλλὰ μόνον τοῦτο ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας ἢ εἶνε ἀνεπαρκὲς καὶ ἀτελεσφόρητον, ἢ καὶ ἀδύνατον νὰ ἐνεργῆται, ὡς εἰς πολλὰ μέρη.

Πρὸς τοῦτο, καθ' ὅσον θὰ ἐπετρέπετο καὶ εἰς λαϊκοὺς νὰ ἐκφράσουν τὴν γνώμην των ἐπὶ τῆς καταστάσεως, νομίζομεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία πρέπει κάπως μὲ διαφορετικὴν ὄψιν νὰ παρακολουθήσῃ ταύτην καὶ διάφορα σύντονα, περισσότερον δραστήρια, μέτρα νὰ λάβῃ, ἵνα ἐξ ἄλλου δείξῃ τὴν δύναμίν της, τὴν ὁποίαν ὁ ἀρχηγὸς τῆς πίστεως εἰς αὐτὴν ἐνεπιστεύθη, ἀλλὰ καὶ ἵνα μὴ σὺν τῷ χρόνῳ οὕτω προϊόντι θρηνήσωμεν ἐρείπια, τὰ ὁποῖα ἤδη διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ πονοῦντας διὰ τὴν Ἐκκλησίαν εἶνε τόσα, ὥστε νὰ προκαλοῦν τὴν ἀπελπισίαν.

Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἐὰν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας δὲν εἶχον ἀφαιρεθῆ οἱ πόροι, οἱ ὁποῖοι κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἀπ' αὐτῆς ἀφῃρέθησαν, καὶ εἶχεν αὕτη ἀφθονώτερα τὰ μέσα τὰ οἰκονομικά, περισσότερα θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτελέσῃ· ἀλλ' ἀντὶ τῶν συστάσεων καὶ παρακλήσεων ἴσως θὰ ἦτο φρονιμώτερον νὰ ἠκούετο τότε ἀπὸ τόσων ἀμβώνων, ὅσαι ἐπισκοπικαὶ ἕδραι, ἡ διαμαρτυρία διὰ τὴν τοιαύτην ἁρπαγήν. Σήμερον δι' αὐτὸ τὸ γόητρον τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τείνηται ὑπ' αὐτῆς ἐπαῖτις ἡ χεὶρ πρὸς τὸ κράτος, τὸ ὁποῖον δυστυχῶς δὲν θέλει νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι δι' αὐτὴν τὴν εὐδαιμονίαν του ἀνάγκη ἀπαραίτητος ὅπως παρέχῃ εὐκολίας καὶ οὐχὶ προσκόμματα εἰς τὴν δρᾶσιν τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας οἱ σκοποὶ εἶνε ἀλλοῖοι ἢ τῆς Δυτικῆς. Ἀφοῦ αὐτὸ δὲν συνέβη πρέπει νὰ γίνῃ κάτι ἄλλο.

Ἡ Ἐκκλησία ἔχει πόρους· καὶ εἶνε αὐτοὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὴν οἰκονομικὴν εὐεξίαν τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἄλλων.

Καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ὀλίγοι μόνον ἀποτελοῦν τὸ ἐκκλησίασμα εἰς τοὺς ὀρθοδόξους ναούς μας. Καὶ ἐν τούτοις ὑπάρχουν χριστιανοί, καὶ αὐτοὶ εἶνε ὀρθόδοξοι, οἱ ὁποῖοι εἰς τὰς «μεγάλας ἑορτὰς» θὰ ἐνθυμηθοῦν, ὅτι εἰς τὴν συνοικίαν των ὑπάρχει ναός, ὅπου θὰ μεταβοῦν νὰ ἐπιτελέσουν τὰ θρησκευτικά των καθήκοντα ἔχοντες πλήρως ἀναπεπαυμένην τὴν συνείδησίν των. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἐὰν παραλείψουν, ὅταν θὰ σκεφθοῦν νὰ συνάψουν γάμον δὲν θὰ λησμονήσουν βέβαια τὸν ἱερέα, ὅστις προθύμως θὰ μεταβῇ νὰ τοὺς εὐλογήσῃ τὴν ἕνωσιν· καὶ ὅταν δὲ ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ βίου των ἀνατείλῃ, ὡς τὸ μόνον παρήγορον θὰ ἐνθυμηθοῦν τὰ Ἄχραντα Μυστήρια, τὰ ὁποῖα εὐκόλως θὰ τοῖς παρασχεθοῦν, καὶ κατόπιν οἱ συγγενεῖς των ὡς κάτι ἐλαφρῦνον τὸ βάρος τῆς θλίψεώς των, θὰ τρέξουν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία τότε θὰ τοῖς συνοδεύσῃ τὸν νεκρόν των ἕως τὴν μητέρα γῆν ἀπονέμουσα εἰς αὐτοὺς τὰς εὐχάς της.

Ἰδοὺ τὸ σημεῖον Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει ὑποχρέωσιν ἡ Ἐκκλησία νὰ λάβῃ πολὺ ὑπ' ὄψει καὶ ἐνεργήσῃ, ἀφοῦ εἰς οὐδενὸς τὴν συνείδησιν γεννᾶται ἡ ἰδέα, ὅτι δὲν παρακολουθεῖ μὲ πονοῦσαν καρδίαν τὴν φαυλότητα τῆς σημερινῆς κοινωνίας.

Ποῖοι εἶνε ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ἡ Ἐκκλησία πάντοτε παρακολουθεῖ, ὡς τέκνα της πιστὰ καὶ μεριμνῶντα καὶ ἐνδιαφερόμενα περὶ αὐτῆς ; Ποῖοι εἶνε ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων τὴν γαμήλιον ἕνωσιν σπεύδει ὅπως εὐλογήσῃ; Τίνες εἶνε ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων τὰ τέκνα σπεύδει νὰ βαπτίσῃ; Γνωρίζει αὐτούς, εἰς τῶν ὁποίων τὴν νεκρικὴν ἀκολουθίαν αὐτὴ παρέχει τὴν μόνην παρηγορίαν;

Ὡς λοιπὸν παρουσιάζεται ἡ κατάστασις ἀ ν ά γ κ η ὅ π ω ς ἀ ν α δ η μ ι ο υ ρ γ ή σ ῃ τὸ ποίμνιόν της καὶ ἐξέλθῃ εἰς τὰς ὡραίας πύλας καὶ φωνάξῃ τὸ «ὅσοι πιστοί». Δὲν ἔχει ἀνάγκην ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τοὺς κατ' ἔθος ἐπισκέπτας αὐτῆς· οὔτε ἀπὸ ἐκείνους, οἱόποιοι νομίζουν ὅτι θὰ δειχθοῦν κοινὰ πνεύ-

ματα, ἐὰν ταπεινοὶ μεταβοῦν τὴν Κυριακὴν εἰς τὸ Μέγα Μυστήριον.

Ἔχει ἄλλου ἀνάγκην. Νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι καλοῦνται ὡς χριστιανοὶ εἶνε πράγματι τοιοῦτοι· νὰ μὴ ἀφήσῃ νὰ γεννηθῇ εἰς τὴν συνείδησιν τῶν πιστῶν της τέκνων ἡ ἰδέα, ὅτι καὶ λησμονοῦντες τὴν Ἐκκλησίαν ἐξακολουθοῦν νὰ εἶνε χριστιανοὶ καὶ μέλη τῆς ἐκλεκτῆς ποίμνης· αὐτοῦ ἔχει ἀνάγκην. Πῶς θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν σωτηρίαν τῶν ὅσοι πιστοὶ καὶ παιδαγωγικῶς κάμῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἄλλως τε κανονικῶς ἐπιβάλλεται.

Δηλ. ἀνάγκη, ὅπως ἐπανέλθῃ ἐν ἰσχύϊ ὁ π. κανὼν τῆς ἐν Τρούλλῳ Συνόδου καὶ ὁ χριστιανός, ὁ ὁποῖος εἰς τρεῖς Κυριακὰς δὲν κάμνει τὴν παρουσίαν του ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, νὰ ἐκκόπτεται, νὰ ἀποβάλλεται τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας.

Οὐδεὶς λόγος ἐπιτρέπει τὴν ἀχρήστευσιν τοῦ κανόνος αὐτοῦ οὔτε σκοπιμότης καμμία βάσιμος δύναται νὰ προβληθῇ. Θὰ δεχθοῦν μερικοὶ νὰ εἶνε ἀποκεκομμένοι ἐκ τῆς ἐκκλησίας. Καὶ ἂν αὐτοὶ θὰ δεχθῶσιν ἀποθνήσκοντες νὰ πεταχθῶσιν ὡς κύνες ἔξω τοῦ νεκροταφείου τῶν χριστιανῶν, πλέον τί ἄλλο εἰμπορεῖ νὰ ἐλπίζῃ ἡ Ἐκκλησία καὶ τί διὰ τὴν πνευματικὴν σωτηρίαν συντελεστικώτερον; ἢ ἴσως δοθῇ εὐκαιρία εἰς τὰς ξένας προπαγάνδας νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὸ τοιοῦτο μέτρον σπεύδουσαι ὅπως προσηλυτίζουν πάντα ἀποβαλλόμενον· ἀλλ' αὐτὸ θὰ προλαμβάνηται μὲ τὴν δραστηρίαν καὶ ἄγρυπνον παρακολούθησιν τῆς καταστάσεως καὶ τοῦ ποιμνίου, εἰς ὃ θὰ ἐμφανίζεται πάντοτε ἡ Ἐκκλησία ὁμιλοῦσα καὶ συγκρατοῦσα τοὺς πιστοὺς εἰς τοὺς ἑαυτῆς κόλπους.

Μὲ τὴν λῆψιν τοῦ ἀνωτέρω μέτρου πολλὰ τὰ ἀγαθὰ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν θὰ προέλθουν. Θὰ φύγουν ἀπὸ τὴν κοινότητα τὰ σαπρὰ μέλη, τῶν ὁποίων ἡ ἀποκοπὴ δὲν θὰ εἶνε ἱκανὴ νὰ τοὺς κάμῃ θερμοὺς χριστιανοὺς καὶ εἰς ὅλους θὰ εἶνε φανεροὶ οἱ «ἄπιστοι» οἱ ἔξω τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ἀντιστοίχως θὰ πληθυνθοῦν οἱ τοῦ Χριστοῦ γνήσιοι φίλοι καὶ τὴν Κυριακὴν θὰ εἰσερχώμεθα εἰς τοὺς ναοὺς καὶ θὰ βλέπωμεν παρὰ τὴν ἁπλοϊκὴν γυναῖκα τοῦ αἰσθηματικοῦ κόσμου καὶ τὸν σοφὸν καὶ τῆς ψυχρᾶς λογικῆς ἄνθρωπον, ὅστις θὰ προτιμήσῃ νὰ ἐκδηλοῖ ἐν ἐκκλησίαις ὅ,τι ἡ γνησία ἀνθρωπίνη φύσις τὸ πρῶτον ἐξεδήλωσεν εὐγενές· καὶ αὐτὸς δὲ θὰ γίνεται ὁ ὁμολογητής, ὅτι καὶ οἱ μορφωμένοι δύνανται νὰ θρησκεύουν, ἐνῷ σήμερον ὑπάρχει γενικῶς ἡ ἀντίληψις, ὅτι ἡ θρησκεία δὲν εἶνε διά τοὺς μορφωμένους. Εἰς τὴν συνείδησιν δ' ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θὰ παραμείνουν, πλέον θὰ ὑπάρχουν σαφέστεραι αἱ ὑποχρεώσεις αὐτῶν ἔναντι τοῦ ἱδρύματος εἰς τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦν νὰ εἶνε μέλη καὶ ὄχι εὐκόλως καὶ ἐπιπολαίως θὰ ἐκφράζωνται ἐπὶ τῶν θρησκευτικῶν ζητημάτων, διότι θ' ἀντιλαμβάνωνται διοικοῦσαν Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ δέχωνται νὰ ὑποτάσσωνται· ἡ ἔννοια ἐπίσης τῶν ἔξω τοῦ Χριστοῦ θὰ εἶνε σαφεστέρα, καὶ εἰς τὴν συνείδησίν των θὰ γεννᾶται εὐκολώτερον ἡ ἰδέα, ὅτι δὲν πρέπει νὰ κανονίζουν τὸν βίον των ἡ ἀσθένεια ἡ μαστίζουσα τὴν σύγχρονον κοινωνίαν τοῦ νὰ μιμῶνται ἀνεξετάστως ὅ,τι εἰς τὸν ἄλλον παρατηροῦν.

Ἀλλ' ὅταν οὕτως αἱ ὑποχρεώσεις τῶν παραμεινάντων πιστῶν θὰ τοὺς εἶνε φανεραί, μετὰ προθυμίας τότε πλέον θὰ συνεισφέρωσιν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θὰ τοὺς γνωστοποιεῖται ὡς ἀναγκαῖον, ἐφ' ὅσον ἀβιάστως καὶ οἰκείᾳ θελήσει θὰ δέχωνται νὰ παραμένουν εἰς τὸν ὀργανισμόν, ὁ ὁποῖος θὰ ἔχῃ ὡρισμένα οἰκονομικὰ βάρη συντηρήσεως καὶ δράσεως.

Δι' ἐναντίας πολιτικῆς παρατείνομεν τὴν κατάστασιν ἢ φεῦ ! ἀφήνομεν ν' ἀκολουθῇ τὴν λυπηρὰν κατωφέρειαν.

Μεθ' ἑκάστην τέλεσιν τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐνσάρκου Παρουσίας τοῦ Κυρίου ὁ ἱερεὺς νὰ καλῇ τὸν ἀπουσιάσαντα χριστιανὸν τὸν ἐπιθυμοῦντα νὰ παραμένῃ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἵνα ζητῇ ἐξηγήσεις, καταλλήλως δ' εἰδοποιηθοῦν οἱ ἱερεῖς ὅπως ὑποδεικνύουν τὰς ὑποχρεώσεις των εἰς τοὺς ἐνορίτας των. Μετὰ δευτέραν ἀπουσίαν νὰ πράττῃ τὸ αὐτό· ἐὰν συμβῇ καὶ τὸ τρίτον, ν' ἀποκόπτηται. Ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ θελήσῃ νὰ ἐπανέλθῃ τις αὐτῶν πάλιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας, νὰ ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὰς εἰσφοράς, τὰς ὁποίας θὰ κατέβαλλε, καθ' ὃν χρόνον ἐτέλεσεν ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας, πλὴν ἐὰν τις ἀποδεδειγμένως εἶνε τελείως ἄπορος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ποινῶν, αἵτινες παιδαγωγικῶς θὰ κρίνωνται ἐπιβλητέαι.

Κατ' ἀρχὰς θὰ λάβουν χώραν πολλαὶ ἀποκοπαὶ καὶ ἴσως ἀρκετὸς θόρυβος γίνῃ, ἀλλὰ νὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψει τοιαύτας συνεπείας καὶ νὰ φοβούμεθα δι' αὐτάς, δὲν δυνάμεθα νὰ νομίζωμεν, ὅτι μᾶς ἐπιτρέπεται, ὅταν πρόκειται δι' Ἱεράρχας ἔχοντας ὑπ' ὄψει των τὰ ὑψηλὰ αὐτῶν καθήκοντα καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν περιστάσεων, αἱ ὁποῖαι ζητοῦσιν ἐμψυχωμένους ἄνδρας.

Θὰ ἦτο μόνον ἀνάγκη νὰ γίνουν σύντονα κηρύγματα τὸ μὲν ἵνα δικαιολογήσουν αὐτὴν τὴν πρᾶξιν καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ συγκρατοῦν καὶ εὐχαριστοῦν τὰ παραμένοντα πιστὰ καὶ ἀφοσιωμένα μέλη ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Χριστοῦ.

Ἐπειδὴ σήμερον ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔχει ἐφημεριακὸν κλῆρον δυνάμενον ν' ἀνταποκριθῇ ἴσως εἰς ὅλην τὴν ποιμαντικὴν φροντίδα— ἐννοοῦμεν τὸν πολύν— καὶ κυρίως εἰς τὴν κηρυκτικήν, θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐζητεῖτο ἡ συνδρομὴ προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖον ὑπάρχει καὶ τὸ ὁποῖον κάλλιστα θὰ ἠδύνατο νὰ παράσχῃ πολλὴν πρὸς τοῦτο συνδρομήν.

Οἱ ἐν τοῖς σχολείοις ὑπηρετοῦντες καθηγηταὶ πτυχιοῦχοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς θὰ ἠδύναντο νὰ βοηθήσουν εἰς τὴν κηρυκτικὴν τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ καλὸν εἶνε τὸ κήρυγμα νὰ ἐνεργῆται ὑπὸ αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς ποιμανούσης, αὐτῆς μόνης· ἀλλ' ἀφοῦ αὐτὴ μόνη δὲν ἐπαρκεῖ, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐβοηθεῖτο καὶ ὑπὸ τῶν

ἀνωτέρω συναδέλφων ἐν τῇ ἐπιστήμῃ μὲ ποιάν τινα πάντως ἐποπτείαν καὶ πρόγραμμα.

Ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος κατὰ Κυριακὴν ἀπόγευμα ἢ Πέμπτην νὰ παρακληθοῦν οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστης Ἐπισκοπῆς ὑπηρετοῦντες θεολόγοι, οἱ ὁποῖοι πολλαχοῦ ἀνέρχονται εἰς ἀρκετὰς μονάδας, ὅπως τοὐλάχιστον οἱ ἐγγύτερον τῆς Ἐπισκοπικῆς ἕδρας, ὡς καὶ ὅσοι ἐφημέριοι δὲν ἔχουν μὲν πτυχίον, ἀλλ' ἔχουν ἀρκετὴν ἰδίαν μόρφωσιν, ὅπως κάμουν συγκέντρωσιν ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἐπισκόπου, καθ' ἣν νὰ γίνηται συζήτησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ προσεχοῦς κηρύγματος, τὸ ὁποῖον καθεὶς ἐξ αὐτῶν θὰ κάμῃ εἰς ἴδιον ναόν. Μετὰ τὴν συζήτησιν αὐτὴν νὰ γίνηται ἀλλαγὴ γνωμῶν καὶ ἐπὶ ἄλλων ζητημάτων φιλανθρωπικῶν κλπ. αναγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Ἐκκλησίας.

Δι' αὐτῶν δύο τινὰ θὰ ἐπιτελῶνται· πρῶτον ἡ ἀλλαγὴ γνωμῶν θὰ διαφωτίζῃ ἀμοιβαίως τοὺς συζητοῦντας ἐπὶ ζητημάτων, τὰ ὁποῖα μόνοι ἐνεδέχετο νὰ μὴ σκεφθοῦν καὶ σχηματίσουν γνώμην, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ ἐπικοινωνία αὐτὴ πολλὰ θὰ συμβάλλῃ πρὸς τόνωσιν τῆς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἀφοσιώσεως, ἡ ὁποία εἰς ἄτομα σκορπιζομένη χαλαροῦται συντόμως ἄνευ τῆς ἀμοιβαίας στηρίξεως· ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν τοῖς σχολείοις ἀποστολὴ θὰ εἶνε κάπως ἐχομένη πλεῖον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πνεύματος καὶ μετὰ μεγαλυτέρας ζέσεως ἐκτελουμένη, διότι ὡς συμβαίνει δύναται κάλλιστα νὰ τείνῃ νὰ καταντήσῃ καθαρῶς προτεσταντική, καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν δὲ θὰ φαίνεται ἡ Ἐκκλησία ἐργαζομένη, ὄχι τὰ τελετουργικὰ μόνον ποιοῦσα καὶ διατηροῦσα. Ἐννοεῖται, ὅτι εἰς τοιαύτην ἐργασίαν ἐνδέχεται πολλοὶ τῶν θεολόγων νὰ μὴ εὐχαριστηθοῦν νὰ λάβουν μέρος, ἀλλὰ μία ὑποχρεωτικὴ στάσις τῶν Ἐπισκόπων, νομίζομεν, ὅτι καὶ τοὺς δυστροπωτέρους θὰ ἑλκύσῃ καὶ τοὺς χλιαρῶς τὴν θρησκείαν τοῦ Ἐσταυρωμένου αἰσθανομένους ἀρκούντως θὰ συγκινήσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ μετὰ ταῦτα τινὲς δὲν θελήσουν νὰ παράσχουν τὴν ὑψηλὴν αὐτὴν συνδρομήν, τί σημαίνει; ἡ ὑπὸ τῶν ἄλλων δὲν θὰ εἶνε ἱκανὴ ὥστε νὰ γίνῃ ἐκμεταλλεύσιμος; Ἀλλὰ καὶ ἄλλο ἐνδέχεται νὰ συμβῇ· δυνατὸν τινες νὰ μὴ ἔχουν κατάλληλον ἱκανότητα· ἀλλὰ διατί θὰ γίνονται αὐταὶ αἱ συγκεντρώσεις; ἄλλως τε Χρυσόστομοι πάντες δὲν δύνανται νὰ γίνουν· ἀπ' ἐναντίας δὲ θερμὸν κήρυγμα καὶ μὲ σύστημα, ὡς θὰ ἐπιδιώκεται καὶ θὰ προπονῆται ἐν ταῖς συγκεντρώσεσι, κάλλιστα θὰ ἐκτελῇ τὸν σκοπόν του· ἡ δὲ θεία χάρις καὶ αὐτὴ θὰ συνεπικουρῇ εἰς μίαν τοιαύτην ἱερὰν προσπάθειαν, οἵα θὰ καλλιεργῆται μεταξὺ ὅλων αὐτῶν τῶν μελῶν.

Ταῦτα ἐν ταῖς ἐπισκοπαῖς ἑκάσταις. Καθεὶς δὲ Μητροπολίτης αὐτὸς ἢ κατ' ἐντολὴν τῆς ὁμηγύρεως ἓν τῶν μελῶν νὰ συντάσσῃ μικρὰν ἀνταπόκρισιν, τὴν ὁποίαν νὰ στέλλῃ εἰς τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας, τὴν «Ἐκκλησίαν», τὸ ὁποῖον παρεχόμενον εἰς τὸ ἀνωτέρω προσωπικὸν δωρεάν, πρέπει οὕτω νὰ λάβῃ μεγαλύτερα ὅρια, ὥστε νὰ δημιουργῆται ἐνιαῖον ἐν τῇ ὅλῃ Ἐκκλησίᾳ πνεῦμα, νὰ ὑποκινῆται δ' ἑκάστη τοιαύτη ὀργάνωσις διὰ τῆς δράσεως τῶν ἄλλων τοιούτων Ἐπισκοπῶν καὶ ἐκεῖθεν ν' ἀπευθύνωνται γνῶμαι ἐπὶ τῶν ποικίλων ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἄφθονα θὰ εὑρεθοῦν μὲ μίαν τοιαύτην κίνησιν. Ἐννοεῖται, ὅτι ἑκάστη τῶν ὀργανώσεων τούτων θὰ εὑρίσκῃ καινόν τι νὰ μεταδιβάσῃ, ἵνα μὴ καταντᾷ τυπικὴ πλέον καὶ ἀνιαρὰ μία τοιαύτη δημοσίευσις, ὥστε πάντοτε μὲ ἐνδιαφέρον ν' ἀναγινώσκηται ἡ κίνησις ὅλων τῶν Ἐπισκοπῶν, νὰ ἐκτίθενται τὰ ζητήματα καὶ νὰ προτείνωνται αἱ γνῶμαι καὶ νὰ φαίνηται τέλος πάντων, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ζῇ καὶ κινεῖται.

Εἴς τινα γενικὴν συνέλευσιν τῶν κατολίκων τῆς Γερμανίας ἐν Μπρεσλάου τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ Καρδινάλιος Bertram μὲ τρεῖς λέξεις ἔθεσε τὸν σκοπὸν τῆς καθολικῆς σχολικῆς ὀργανώσεως διὰ τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν ὁμολογητικῶν σχολείων: συνεννόησις, ἐμψύχωσις, ὀργάνωσις· οὕτως ὁ καθολικὸς λαὸς θὰ ὀργανωθῇ διὰ τὴν πρᾶξιν καὶ θὰ συγκρατήσῃ ἐπιμόνως καὶ σταθερῶς τὸ θάρρος του εἰς τὸ ὕψος τῶν καθηκόντων του. Πόσον συγκινητικὸν θὰ ἦτο νὰ ἐδικαιῶμεν αὐτὸν καὶ νὰ ἐπράττομεν καὶ ἡμεῖς, ὅ,τι αἱ περιστάσεις φαίνεται ὅτι ἀπαιτοῦν.

Α. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΚΡΙΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Η΄

Ὁ γνωστὸς λογογράφος κ. ***Γρηγόριος Ξενόπουλος*** δὲν συμμερίζεται τὴν γενικὴν ἀπαισιοδοξίαν. Ἡ σύγχυσις τῶν ἰδεῶν — κατ' αὐτὸν — μαρτυρεῖ πρὸ παντὸς ὅτι ὑ π ά ρ χ ο υ ν ἰδέαι. Ἐὰν δὲν ἐμφανίζεται σήμερον ὁ ρυθμιστὴς τοῦ χάους των, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι δὲν θὰ φανῇ καὶ εἰς τὸ μέλλον. «Ἀρκεῖ ὅτι τὸ χάος αὐτὸ ἐνέχει ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς συγκροτήσεως ἑνὸς κόσμου». Τὸ βέβαιον εἶνε, λέγει, ὅτι πρόοδος ὄντως συνετελέσθη κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας· οἱ δὲ πνεύσαντες ἄνεμοι δὲν εἶνε προσωπικὰ μόνον πάθη, ἀλλὰ καὶ εὐγενῆ ἐλατήρια, ἰδέαι καλαί· συνετελέσθη «ξύπνημα» τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τοῦτο δ' ὀφείλεται, κατὰ τὴν γνώμην του, ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς διανοουμένους του, οἱ ὁποῖοι κατέρριψαν τὰ τείχη τοῦ σχολαστικισμοῦ καὶ τοῦ μανδαρινισμοῦ, ἀποδώσαντες εἰς τὸν λαὸν τὴν γλῶσσάν του, καὶ ὠθήσαντες αὐτὸν εἰς τὸ νὰ διαβάζῃ, νὰ μανθάνῃ καὶ νὰ σκέπτεται. Καὶ «ὅταν ὁ λαὸς εἶνε ξυπνημένος, τίποτε, λέγει, δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀπελπίζῃ». Διὰ τοῦτο ὁ κ. Ξενόπουλος ἀποβλέπει μετ' ἐμπιστοσύνης εἰς τὸ μέλλον, ἐν τῇ προσδοκίᾳ τοῦ Μεγάλου Ρυθμιστοῦ, «ὁ ὁποῖος μοιραίως θὰ ἔλθῃ».

Πολυμερὴς εἶνε ἡ κρίσις καὶ κατὰ τὸν λογογράφον κ. ***Ι. Βλαχογιάννην***, ἐκφαινομένη πρὸ παντὸς ὡς «νεοελληνικὴ ἀνηθικότης» αὐτόχρημα φυσιολογική, διότι παρατηρεῖται ἐκραγεῖσα ἅμα αὐτῇ τῇ ἀρχῇ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821. «Τέρας ἐγωϊσμοῦ» ὁ νεοέλλην, ἐκ φιλοδοξίας καὶ ἐκ φιλοχρηματίας **λακπατεῖ, λέγει, πᾶσαν ἀναμφισβήτητον ἀρετήν του διὰ νὰ ἐπικρατήσῃ τὸ ἄτομόν του. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἄνθρωποι ἀνώτεροι** ἐν Ἑλλάδι μεταβάλλονται εἰς ἠθικῶς κατωτέρους γινόμενοι ἐμπαθέστατοι ραδιοῦργοι καὶ συκοφάνται. Τὸ δυστύχημα δὲ εἶνε ὅτι «ἐπὶ ἑκατὸ χρόνια ποὺ ζοῦμε ὡς κράτος, τὸ σχολεῖον, ὁ παπᾶς, ὁ εἰρηνοδίκης, ὁ ἀστυνόμος καμμίαν ἐπίδρασιν δὲν ἔχουν ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὸ πλάσμα τῆς φύσεως τὸ στραβοκέφαλον, ποὺ λέγεται ρωμηός».

Καὶ αἰτία μὲν τῆς καταστάσεως ταύτης εἶνε, κατ' αὐτόν, πρῶτον μὲν «***ἡ κατάρα τῆς λογίας γλώσσης***», «**τοῦ κοπανίσματος τῶν γραμματικῶν τύπων**,τῆς ψεύτικῆς ἐπικλήσεως τῶν προγόνων»· δεύτερον δὲ ὅτι **τίποτε δὲν ἔγεινε «γιὰ τὸν ἄθλιον κλῆρόν μας». Ἡ θεραπεία** δὲ τοῦ κακοῦ φρονεῖ ὅτι θὰ προέλθῃ ἀπὸ **τὴν ριζικὴν θεραπείαν τοῦ σχολείου καὶ ἀπὸ τὴν διαφώτισιν τοῦ λαοῦ ἐκ μέρους τῶν πολιτικῶν, τῶν δημοσιογράφων, τῶν λογίων καὶ τῶν κληρικῶν.**

Κατὰ τὸν διηγηματογράφον κ. ***Δ. Βουτυρᾶν***, ἡ κρίσις ὑπάρχει ἀναμφισβητήτως, καὶ δὴ εἰς ὅλους τοὺς κύκλους: εἶνε ***πολιτική***, καὶ δημιουργεῖται ἀπὸ τὴν θυσίαν τῶν ἱερωτέρων συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ κομματικὰ συμφέροντα· εἶνε καὶ ***ἠθική***, καὶ προέρχεται ἀπὸ τὴν ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν πώρωσιν τῶν ἰθυνουσῶν τάξεων, αἱ ὁποῖαι χρησιμεύουν ὡς κάκιστον παράδειγμα εἰς τὸν λαόν, ὁ ὁποῖος δι' αὐτό, καίτοι δὲν εἶναι ἀχρεῖος, ἀλλ' ἔχει «χρυσῆ καρδιά», ἔγεινεν ὅμως «κακομαθημένο παιδί»· εἶναι ***διανοητικός***, διότι οἱ μὲν ποιηταὶ ἔχουν σχεδὸν ἐξαφανισθεῖ, τοὺς δὲ πεζογράφους πιέζει τὸ δύσκολον βιωτικὸν πρόβλημα, ἐνῷ θὰ ἔπρεπε νὰ βοηθηθοῦν ἀπὸ τὸ κράτος, τὸν ὁποῖον ὅμως «παντοτεινὰ ἀγνοεῖ τὸν λογοτέχνην» ὡς ἐνδιαφερόμενον «μόνον γιὰ τὰς λόγχας».

Ἡ θεραπεία δύναται νὰ ἐπέλθῃ, κατ' αὐτόν, εἰς μὲν τὸ μέλλον ***διὰ τοῦ σχολείου***, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ μελετᾶται μεθοδικὰ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ, «πρᾶγμα ποὺ εἶχεν ἀρχίσει νὰ γίνεται μὲ τὴν ἐκπαιδευτικήν μας μεταρρύθμισιν»· διὰ δὲ τὸ παρόν, «ἐὰν οἱ πολιτικοὶ ἀποβάλουν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον καὶ ἀντικρύσουν μὲ εἰλικρίνειαν τὰ πράγματα» φροντίζοντες ὄχι τόσον διὰ τὴν ἐξωτερικήν των ἐμφάνισιν, ὅσον διὰ τὴν ψυχικήν των καλλιέργειαν.

Ὁ δραματικὸς συγγραφεὺς καὶ διηγηματογράφος κ. ***Θ. Συναδινὸς*** θεωρεῖ πολὺ φυσικὴν τὴν ὑπάρχουσαν κρίσιν, ὄχι μόνον ὡς πανευρωπαϊκὸν μεταπολεμικὸν φαινόμενον, ἀλλὰ καὶ ὡς καθαρῶς ἑλληνικὸν προϊὸν τῆς μετὰ τόσους πολέμους ὑπερεντάσεως καὶ τοῦ ἐξ αὐτῆς καμάτου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ ὁποίου ἐξερράγη ὁ ἐσωτερικὸς διχασμός. Τοιουτοτρόπως, λέγει, σήμερον «εὑρισκόμεθα πρὸ ὁλοκληρωτικῆς ***χρεωκοπίας τῆς ἠθικῆς***, πολιτικῶς καὶ κοινωνικῶς». Πάντα τὰ τελευταῖα φαινόμενα τοῦ πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου εἰς τὴν χρεωκοπίαν αὐτὴν κατέληξαν: αἱ πολιτικαὶ δηλ. ὀξύτητες, τὰ κινήματα, ὁ διχασμός, ὁ ἐκ καταχρήσεων αἰφνίδιος πλουτισμός, ἡ οἰκονομικὴ στενοχωρία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἡ κατάπτωσις τοῦ κλήρου κ.λ. Ἐντεῦθεν «οἱ πολῖται ἀδιαφοροῦν· ὁ στρατὸς πολιτεύεται· οἱ πολιτικοὶ δουλεύουν εἰς τὰ πάθη των· οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ληστεύουν τὸ δημόσιον ἢ παραμελοῦν τὰ καθήκοντά των· τὸ σχολεῖον καταρρέει· ὁ κλῆρος κατατρίβεται εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπισκόπων· οἱ διανοούμενοι περιέπεσαν εἰς νιρβάναν· τὰ θεμέλια τῆς οἰκογενείας ἐσείσθησαν· αἱ γυναῖκες ἀσχημονοῦν· μερὶς τοῦ τύπου ὑποβοηθεῖ τὴν ἐξαχρείωσιν· τὸ θέατρον ἐμφανίζει ἀνήθικα ἐξαμβλώματα· οἱ μαθηταὶ ὀργανώνουν συλλαλητήρια· καὶ τὰ κορίτσια μας παύσαντα νὰ σκέπτωνται μίαν ἔντιμον ἀποκατάστασιν, ἐνεπιστεύθησαν τὰ πάντα: μόρφωσιν, διαπαιδαγώγησιν... εἰς τὸν χορὸν καὶ μόνον τὸν χορόν».

Ἡ κατάστασις ὅμως αὕτη δὲν εἶναι κατ' αὐτόν, ἀπελπιστική, διότι ἡ κρίσις εἶναι ἐξωτερική, δὲν ἔθιξεν εἰς τὸ βάθος τὸν Ἕλληνα, ὁ ὁποῖος «ὡς ἀκατέργαστος ὕλη εἶνε ἐξαιρετικός». Πρόκειται περὶ ἁπλοῦ παραστρατήματος».Ἀπαιτεῖται νὰ ἐμφανισθῇ μία ἐξαιρετικὴ φυσιογνωμία, εἰς δυνατός, διὰ νὰ μεταβάλῃ τὸν ροῦν τοῦ ρεύματος, καὶ θὰ φέρῃ καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα. Μέχρις ὅτου ὅμως ἐμφανισθῇ οὗτος, «δὲν ἔπεται ὅτι ὅλοι οἱ ἄλλοι πρέπει νὰ σταυρώσωμεν τὰ χέρια». Ὁ ***τύπος*** πρὸ πάντων πρέπει νὰ κινηθῇ· διότι «ἡ ἐφημερὶς διὰ τὸν Ἕλληνα εἶναι τὸ σχολεῖον καὶ ἡ ἐκκλησία, τὸ μυθιστόρημα, ὁ γενικός του σύμβουλος»· παραλλήλως ὅμως πρέπει νὰ ἔλθουν εἰς ἄμεσον ἐπικοινωνίαν μὲ τὸν λαὸν καὶ τὸ ***σχολεῖον***, τὸ ***θέατρον***, ἡ ***ἐκκλησία***, διὰ νὰ δώσουν εἰς τὸν Ἕλληνα συνείδησιν. Τοῦτο ὅμως δύναται νὰ γείνῃ, κατὰ τὴν γνώμην του, ὄχι «μὲ τὸν ἐνθρονισμὸν τῆς στενοκεφαλιᾶς, τοῦ διδασκαλισμοῦ», δηλ. τῆς ***καθαρευούσης***, ἡ ὁποία εἶναι «ὁ μεγαλείτερος ἐχθρὸς τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τὸν Βούλγαρον καὶ τὸν Τοῦρκον».

«Ἡ καθαρεύουσα μᾶς ἐμποδίζει, λέγει, νὰ σκεπτώμεθα, νὰ εἴμεθα χριστιανοί, ν' ἀγαπῶμεν τὴν πατρίδα μας, νὰ συμβάλωμεν εἰς τὴν πρόοδον αὐτῆς, νὰ συνεννοούμεθα μεταξύ μας, νὰ καταλαβαίνῃ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον...». «Πῶς εἶναι δυνατόν, λέγει, 'ν ἀποκτήσῃ χριστιανικὴν συνείδησιν ὁ χωρικὸς ὅταν ἀπὸ ὅ,τι λέγεται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν οὐδὲν ἀντιλαμβάνεται, ὅταν ἡ μεγάλη πλειονότης τοῦ κλήρου εἶναι ἀγράμματος καὶ χωρὶς ἀνατροφὴν ὡς προερχόμενος ἀπὸ τὰ κατώτατα στρώματα καὶ ὁ ἀνώτερος κλῆρος ἀποτελῆται ἀπὸ σχολαστικοὺς φαρισαίους δογματιστάς, κηρύσσοντας μόνον πρὸς ἐπίδειξιν λόγια τῆς ἐπιδείξεως εἰς γλῶσσαν πρὸς ἐπίδειξιν ;...».

Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν λοιπὸν μίαν ἀναγέννησιν τῆς χώρας πρέπει πρὸ παντὸς νὰ ἀποκτήσωμεν μέσον συνεννοήσεως. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ γλῶσσα.

Ὁ ποιητὴς κ. **Μ. Μαλακάσης** τὸ «σημερινὸν ξεχαρβάλωμα» ἀποδίδει ἀποκλειστικῶς εἰς «**τὸ ὀλέθριο ἐκπαιδευτικὸ σύστημα**», εἰς τὸ «σχολεῖον», τὸ ὁποῖον, μὲ τὸν τρόπον «ποὺ συνθλίβεται εἰς αὐτὸ ἡ παιδικὴ διάνοια, παρουσιάζει γενεὲς πνευματικῶν εὐνούχων». Διότι τὸ σχολεῖον, ὡς ἔχει, μᾶς ἀπομακρύνει, λέγει, ἀπὸ τὰ πράγματα καὶ ἀπὸ τὴν οὐσίαν τῆς ζωῆς μᾶς διδάσκει τὸ ψεῦδος, μᾶς κρατεῖ μακρὰν τῆς ἀληθείας τῆς πραγματικότητος καὶ τοῦ προορισμοῦ μας διὰ τῶν «καταξήρων τύπων μιᾶς πεθαμένης γλώσσας». Ἀναγέννησις δὲ δὲν εἶναι δυνατόν, κατ' αὐτόν, νὰ ἐπέλθῃ εἰς χώραν, ὅπου ὁ μικρός, ὅταν εἴπῃ «δέντρο» ἀντὶ «δένδρο» «θὰ διδαχτῇ πὼς εἶναι ἄθεος, κομμουνιστής, ἄπατρις, κακοήθης, κοινωνικὸ κάθαρμα, θὰ καταδιωχθῇ, θὰ ἀφορισθῇ, θὰ καῇ καὶ θὰ λυντσαρισθῇ σὲ πρώτη εὐκαιρία».

Ὁ κ. **Ἀρ. Καμπάνης** δέχεται μὲν καὶ ἄλλα «φλέγοντα» ἑλληνικὰ προβλήματα, ὡς πρώτιστον ὅμως, κυριώτερον καὶ κεντρικώτερον θεωρεῖ τὸ καθεστωτικόν, τοῦ ὁποίου μία μόνη λύσις, κατ' αὐτόν, ὑπάρχει: «ἡ ἀποκατάστασις τῆς μνήμης ὡρισμένων πατριωτῶν, φονευθέντων ὄχι μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν». Τούτου τοῦ ζητήματος ἡ τοιαύτη λύσις θὰ συνεπαγάγῃ καὶ τῶν λοιπῶν τὴν διευθέτησιν. Ἐκ τούτων εἰδικὸν λόγον κάμνει περὶ «τοῦ γλωσσικοῦ προβλήματος», τὸ ὁποῖον θεωρεῖ ἀδικηθὲν διὰ τῆς μεταβολῆς αὐτοῦ εἰς «κομματικὴν ὑπόθεσιν».

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

	Ἡμερομηνία	Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Ἑωθινά	Ἦχοι
ΜΑΪΟΣ	1	Κυρ. Β' Θωμᾶ	Β' Θωμᾶ	Α'	α'
	8	» Γ' Μυροφόρων	Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	Δ'	β'
	15	» Δ' Παραλύτου	Δ' Παραλύτου	Ε'	γ'
	22	Ε' Σαμαρείτιδος	Ε' Σαμαρείτιδος	Ζ'	δ'
	29	ΣΤ' Τυφλοῦ	ΣΤ' Τυφλοῦ	Η'	πλ. α

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἀναξιοπρεπὴς ἐκμετάλλευσις.

Ὁ Μακαριώτατος Πρωθιεράρχης τῆς ἐν Πολωνίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, κατάπληκτος ἐκ τῶν δημοσιευθεισῶν που δῆθεν δηλώσεών του περὶ τοῦ ἡμερολογίου τάχα γενομένων πρὸς ἐπισκεφθέντας αὐτὸν δημοσιογράφου ἢ γυναῖκας, ἐξέφρασε τὴν θλῖψιν καὶ τὴν ζωηρὰν δυσφορίαν αὐτοῦ πρός τε τὸν Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πρὸς τὸν ξεναγοῦντα αὐτὸν ἐκ προσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως Διευθυντὴν τῆς «Ἐκκλησίας» ἐπὶ τῇ ἐπινοήσει ἀνυπάρκτων πραγμάτων. Εἰς τὴν Α. Μ. ἐξηγήθη ἡ ἱστορία τῆς καὶ παρ' ἡμῖν γενομένης διορθώσεως τοῦ ἡμερολογίου, πρὸς ἣν δὲν κατόρθωσαν ἔτι νὰ προσαρμοσθῶσιν εὐάριθμοί τινες ἀφελεῖς προσδίδοντες εἰς τὴν ἀστρονομικὴν τοῦ χρόνου μέτρησιν δογματικὴν σημασίαν. Τὴν αὐτὴν ἔκπληξιν ἐξέφρασε πρὸς τὸν ἡμέτερον Διευθυντὴν καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Πολωνικῆς Πρεσβείας, ὅστις ἦτο παρὼν κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν εἰρημένων γυναικῶν ἐπίσκεψιν τοῦ Μακαριωτάτου Βαρσοβίας καὶ ἐχρησίμευσεν ὡς μέσον συνεννοήσεως τῶν ἐπισκεπτριῶν μετὰ τῆς Α. Μ., ἐθεώρησε δ' εἰς ἑαυτὸν ἐπιβαλλόμενον ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων διὰ τοῦ ἀκολούθου πρὸς τὸν τύπον ἀνακοινωθέντος, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ πολωνοῦ Πρωθιεράρχου:

«Μετ' ἐκπλήξεως εἴδομεν ἐν τῇ ἐφημερίδι «Σκρὶπ» δηλώσεις τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας περὶ ἡμερολογίου πρός τινας γυναῖκας. Αἱ γυναῖκες αὗται ἐπεσκέφθησαν τῷ ὄντι τὴν Α. Μ. τὸν Μητροπολίτην καὶ παρέμειναν παρ' Αὐτῷ ἐπὶ πολὺ μὴ δυνάμεναι νὰ συνεννοηθῶσι μετ' Αὐτοῦ ἕνεκα ἀγνοίας τῆς γλώσσης. Συνέπεσε νὰ μεταβῶ παρ' αὐτῷ καὶ νὰ μεταφράσω τὰ λεχθέντα ὑπ' αὐτοῦ. Παρεκλήθη ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ εὐσεβῶν γυναικῶν νὰ εὔχηται ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας, καὶ ἐκεῖνος ἀπήντησεν, ὅτι καθῆκον παντὸς χριστιανοῦ εἶνε νὰ εὔχηται καὶ νὰ ἐργάζηται ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας, ἐπήνεσε δὲ τὰς ἐν λόγῳ γυναῖκας, ὁποῖαι τῷ

παρέδωκαν καί τινα βιβλία, χωρὶς ὅμως νὰ δύναται νὰ ἀναγνώσῃ αὐτὰ διὰ τὴν ἄγνοιαν τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς γλώσσης. Περὶ ἡμερολογίου οὐδὲν ἀπολύτως ἐλέχθη. Ὁ Μακ. Μητροπολίτης Βαρσοβίας παρεκάλεσε νὰ δηλωθῇ ὅτι ***ἡ ἐν Πολωνίᾳ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία παρεδέχθη ἐπισήμως καὶ ἐφαρμόζει τὸ νέον ἡμερολόγιον συμφώνως μὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τὴν κοινὴν πεποίθησιν ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν, καθ' ἣν ὄχι μόνον δογματικῶς καὶ κανονικῶς δὲν ἐμποδίζεται, ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλεται χάριν τοῦ λαοῦ εἰς τὰ Κράτη, τὰ ὁποῖα παρεδέχθησαν τὸ νέον ἡμερολόγιον. Ἐν Βαρσοβίᾳ καὶ εἰς ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς Πολωνικὰς πόλεις οἱ ὀρθόδοξοι μεταχειρίζονται τὸ νέον ἡμερολόγιον. Ἀλλ' ἐνιαχοῦ***, καὶ ἰδίως παρὰ τοῖς ρωσσικοῖς πληθυσμοῖς, καίτοι ὁ λαὸς ἐπέμεινε ζητῶν τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νέου ἡμερολογίου, ὅταν τοῦτο εἰσήχθη, τῇ ὑποκινήσει φανατικῶν τινων διετέθη κατ' αὐτοῦ καὶ ἀπῄτησε τὴν ἐπάνοδον τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου, διότι ἐφοβήθη ὅτι ἡ μεταβολὴ τοῦ ἡμερολογίου θίγει τὴν Ὀρθοδοξίαν, ἐνῷ ἡ ***Ὀρθοδοξία δὲν συνίσταται εἰς τὴν τοιαύτην ἢ τοιαύτην τοῦ χρόνου ἀρίθμησιν***. Ὁ Μακ. Μητροπολίτης Βαρσοβίας πιστεύει, ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ ὅλοι θὰ πεισθῶσιν ὅτι ἡ Ὀρθοδοξία παραμένει ἀπρόσβλητος διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εἶνε καὶ θὰ παραμείνῃ στῦλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας.

Στανισλαῦος Πτάσζύνσκη

Γραμματεὺς τῆς Πολωνικῆς Πρεσβείας»

Οἱ φοιτηταί.

Δέον νὰ ἐκτιμηθῇ πρεπόντως ἡ σημασία τῆς δι' ἀνοικτῆς ἐπιστολῆς ἀποστροφῆς τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου πρὸς τοὺς φοιτητὰς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου. Εἰσεχώρησαν δυστυχῶς ἀπό τινος μεταξὺ τῶν φοιτητῶν στοιχεῖα ἀνάξια τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ καὶ τῆς εὐγενοῦς ἀποστολῆς τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας, ἐν τοῖς ἐπιστημονικοῖς δὲ φροντιστηρίοις καὶ ἀνὰ τοὺς πανεπιστημιακοὺς διαδρόμους ἀκούονται ἰδέαι ὀλέθριαι ὑπὸ ἐγκαθέτων κηρυσσόμεναι καὶ ἀντιστρατευόμεναι πρὸς πᾶν ὅ,τι ὁ ἄνθρωπος πιστεύει ὡς ἀληθὲς καὶ ἀγαθόν. Ἀσχέτως πρὸς τὰ μέτρα, ἅτινα σκοποῦσι νὰ λάβωσιν αἱ πανεπιστημιακαὶ ἀρχαί, ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐπιστήμονος μᾶλλον, ἢ τὴν τοῦ Πρωθιεράρχου, ἐθεώρησε καθῆκον αὐτοῦ ν' ἀποτείνῃ παραινέσεις τινὰς καθαρῶς ἐπιστημονικὰς πρὸς τοὺς ἐκ τῶν φοιτητῶν πλανωμένους, καὶ νὰ καλέσῃ τὴν φοιτητικὴν νεολαίαν νὰ προσφέρῃ τὴν πρὸς τὰ ἰδεώδη ὁρμήν της, τὸ ἁγνόν της αἴσθημα, τὸν ἅγιόν της ἐνθουσιασμὸν καὶ τὸ νεανικόν της σφρίγος εἰς οἰκοδομὴν τοῦ λαοῦ, διότι αὐτοὶ θὰ ἦνε αὔριον ἡ ἰθύνουσα τάξις τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Ἂς ἐλπίσωμεν.

Τὸ ζήτημα τὸ κινηματογραφικόν, τὸ ὁποῖον ἐπανειλημμένως ἀπησχόλησεν ἐκ λυπηρῶν ἀφορμῶν τὴν στήλην ταύτην, φαίνεται ὅτι κανονίζεται ὁριστικῶς διὰ τοῦ καταρτισμοῦ καὶ τῆς ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» δημοσιεύσεως διατάγματος ἀφορῶντος εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν ἐν Ἑλλάδι προβαλλομένων κινηματογραφικῶν ταινιῶν καὶ τὴν εἰς τοὺς κινηματογράφους φοίτησιν τῶν παίδων. Ἐφεξῆς, λοιπόν, πᾶσα ταινία θὰ ὑφίσταται ἔλεγχον, δύναται δ' ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν προβολήν ἐὰν ἡ ταινία ἀποβλέπῃ εἰς σκοποὺς προπαγανδιστικούς, ἢ θίγῃ τὴν Ἑλληνικὴν ἢ ξένην ἐπικράτειαν, ἢ δύναται νὰ διαταράξῃ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν, ἢ ἀποτελῇ προσβολὴν τῶν δημοσίων ἠθῶν, ἢ εἶνε ὁπωσδήποτε ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν νεότητα. Ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος εἰς τοὺς κινηματογράφους τῶν ἀνηλίκων ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἀπολύτως μὲν διὰ τὰ κάτω τῶν 10 ἐτῶν παιδία, διὰ δὲ τὰ ἀπὸ 11—15 ἐτῶν, συμπεπληρωμένων, ἐὰν δὲν συνοδεύωνται ὑπὸ τοῦ γονέως, ἢ ἐπιτρόπου των, ἢ παρ' αὐτῶν ἐντεταλμένου ἐνηλίκου. Ἐκτὸς ἐὰν πρόκηται περὶ ταινίας καταλλήλου δι' οἰκογενείας καὶ παιδία, σχολικῆς κλπ.

Πᾶσα κινηματογραφικὴ ἐπιχείρησις ὑποχρεοῦται, ἐπὶ ποινῇ στερήσεως τῆς ἀδείας ἐλευθέρας λειτουργίας, νὰ προβάλῃ καθ' ἑκάστην, μετὰ τοῦ τακτικοῦ προγράμματος, καὶ ἑβδομαδιαίαν κινηματογραφικὴν ἀνασκόπησιν ἱστορικῶν, ἢ συγχρόνων ἐθνικῶν γεγονότων. Ἴσως θὰ ἔπρεπε νὰ ὑποχρεωθῶσι διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου οἱ ἐπιχειρηματίαι καὶ εἰς τὴν ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος προβολὴν μιᾶς σχολικῆς, διδακτικῆς, ταινίας. Ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι ταύτην τὴν φορὰν ρυθμίζεται ὁριστικῶς παρ' ἡμῖν τὸ κινηματογραφικὸν πρόβλημα.

Οἱ προβατόσχημοι λύκοι.

Κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀφίκετο νέος Ἐπίσκοπος τῶν ἐν Ἀθήναις λατίνων, Ἕλλην τὸ γένος τὴν φορὰν ταύτην, ὁ Σεβ. κ. Φιλιππούσης, παρὰ τὰς διεθνεῖς συμβάσεις καὶ παρὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους ἐγκαθιδρυθεὶς ἐν Ἀθήναις, ἐνῷ εἶναι ὡρισμέναι αἱ ἕδραι τῶν ἐν Ἑλλάδι λατίνων Ἐπισκόπων. Οὐχ ἧττον αἱ πρῶται ἐξ αὐτοῦ ἐντυπώσεις ὑπῆρξαν ἀγαθαί. Ὅστις δὲ ἐνθυμεῖται τὸν ἐνθρονιστήριον λόγον τοῦ προκατόχου του Σεβ. Louis Petit, *προπηλακίσαντος καὶ ὑβρίσαντος τὴν Ὀρθόδοξον Καθολικὴν*

'Εκκλησίαν τῆς 'Ανατολῆς, δὲν δύναται νὰ μὴ χαρῇ διότι ὁ νέος 'Επίσκοπος τῶν ἐν 'Αθήναις λατίνων μετὰ συνέσεως ἐλάλησεν ἐν τῷ ἐνθρονιστηρίῳ του λόγῳ. 'Αλλ' ὑπῆρξεν ἀπερίγραπος ἡ ἀγανάκτησις τῶν ῾Ελλήνων 'Οθοδόξων, ἰδόντων κατὰ τὴν ἐνθρονιστήριον πομπὴν καὶ ἕτερον 'Επίσκοπον, φέροντα ἄμφια ὀρθοδόξου ῾Ιεράρχου καὶ συνοδευόμενον ὑπὸ ἑτέρων κληρικῶν ὁμοίως ἠμφιεσμένων. ῏Ητο ὁ διαβόητος οὐνίτης 'Επίσκοπος Γεώργιος Χαλαβατζῆς μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν οὐνιτῶν κληρικῶν. Οἱ ἰδόντες τὸ οἰκτρὸν θέαμα καὶ ἀγνοοῦντες τὰ κατὰ τὸν δόλιον τοῦτον προπαγανδιστὴν καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν κληρικούς, οὓς ὁ ἀείμνηστος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης 'Ιωακεὶμ γ.' ὠνόμασε «προβατοσχήμους λύκους», ἐσκανδαλίσθησαν, ὑπολαβόντες ὅτι προὔκειτο περὶ 'Ορθοδοξου ῾Ιεράρχου καὶ ἄλλων ὀρθοδόξων κληρικῶν μετεχόντων τῆς ἐγκαθιδρύσεως λατίνου 'Επισκόπου. 'Αλλ' ἐν ταῖς ἐφημερίσι τῆς Κυριακῆς ἐδημοσιεύθη ἡ ἑξῆς ἐξήγησις:

'Επειδὴ κατὰ τὴν χθεσινὴν ὑποδοχὴν τοῦ τιτλοφορουμένου 'Αρχιεπισκόπου τῶν ἐν 'Αθήναις Λατίνων Σεβ. Φιλιππούση, συμμετέσχον εἷς 'Επίσκοπος καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς κληρικῶν, φερόντων ἀμφίεσιν καὶ σήματα 'Ορθοδόξων κληρικῶν, πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν 'Ορθοδόξων ῾Ελλήνων τῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ παρακολουθησάντων τὴν πομπὴν τῆς μεταβάσεως τοῦ Σεβ. Φιλιππούση εἰς τὸν λατινικὸν ναὸν ἐσκανδαλίσθησαν καὶ διεμαρτυρήθησαν, ἐπληροφορήθημεν παρὰ τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς 'Αθηνῶν ὅτι τῆς ἐν λόγῳ πομπῆς οὐδεὶς 'Ορθόδοξος κληρικὸς μετέσχε, οἱ δὲ κατ' αὐτὴν παρουσιασθέντες μὲ ἀμφίεσιν 'Ορθοδόξων κληρικῶν, ἦσαν ὁ Οὐνίτης 'Επίσκοπος Θεοδωρουπόλεως Γ. Χαλαβατζῆς καὶ οἱ κληρικοὶ αὐτοῦ, ὡσαύτως Οὐνῖται, φ ροντες, δυστυχῶς, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας τῆς ῾Ελλάδος, τὴν ἀμφίεσιν 'Ορθοδόξων κληρικῶν, καίτοι ἀνήκουσιν, ὅπως καὶ ἐκ τῆς περιπτώσεως ταύτης ἀποδεικνύεται, εἰς τὴν Λατινικὴν 'Εκκλησίαν καὶ ἐπομένως εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ φέρωσι τὴν ἀμφίεσιν τῶν Λατίνων κληρικῶν καὶ νὰ μὴ σκανδαλίζωσι τοὺς 'Ορθοδόξους ῞Ελληνας.

Σημεῖον τῶν καιρῶν.

Σημεῖον τῶν καιρῶν εἶναι πράγματι ὅ,τι παρατηρεῖται σήμερον εἰς τὰς τάξεις τοῦ Προτεσταντισμοῦ. ῾Ο Προτεσταντισμὸς ἤρξατο ἀπὸ τινος κατανοῶν, ὅτι αἱ περὶ 'Εκκλησίας θεωρίαι του φωρῶνται οὐ μόνον χρεωκοπήσασαι, ἀλλὰ καὶ τείνουσαι εἰς τὴν ὁριστικωτέραν διάλυσίν του. Αἱ εὐρεῖαι ἀνὰ τὸν κόσμον συγκεντρωτικαὶ κινήσεις, ἡ πειθαρχικὴ σύνταξις τῶν ὠργανωμένων δυνάμεων, ὁ σωματειακὸς καταρτισμὸς τῶν ὁμογενῶν στοιχείων εἰς πηγὰς συμπαγοῦς δυνάμεως καὶ ἐνεργείας, πάντα ταῦτα ἄγουσι τὸν σύγχρονον προτεσταντισμὸν εἰς τὴν σκέψιν, ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς 'Εκκλησίας εἶνε ἀπαραίτητος διὰ τὴν σκοπιμωτέραν χρησιμοποίησιν τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων, αἵτινες, ὡς γνωστόν, τόσον εἶνε διεσπασμέναι ἐν τῷ προτεσταντισμῷ. Διὰ τοῦτο ἀπό τινος παρατηρεῖται ἐπάνοδος τῶν σπουδαιοτέρων παραγόντων τοῦ προτεσταντισμοῦ εἰς τὴν εὐθεῖαν τῆς 'Εκκλησίας ὁδόν, ἀφ' ἧς μετὰ τοσαύτης ἀπεπλανήθησαν σπουδῆς. χαίρουσα δ' ἡ 'Ορθοδοξία σημειοῖ τὴν παρὰ τοῖς προτεστάνταις ἐπικράτησιν ὀρθοδοξοτέρων σκέψεων.

῾Η 'Εκκλησία διὰ τὸ Κράτος.

'Εν συνομιλίαις τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «'Εκκλησίας» πρὸς τὸν ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μακαρ. Μητροπολίου Βαρσοβίας Διευθυντὴν τῶν θρησκευμάτων ἐν τῷ ῾Υπουργείῳ τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Δ. ἐκπαιδεύσεως τῆς Πολωνίας περὶ τῆς καθ᾽ὅλου θέσεως τῆς 'Εκκλησίας καὶ μερικώτερον, τῆς ὀρθοδόξου πολωνικῆς 'Εκκλησίας, ἐν τῇ Πολωνικῇ Δημοκρατίᾳ, ὁ ἐν λόγῳ πολιτικὸς ἀνὴρ ἐβεβαίωσε, σὺν ἄλλοις, ὅτι τὸ πολωνικὸν Κράτος θεωρεῖ τὴν χριστιανικὴν 'Εκκλησίαν ὡς σπουδαιότατον παράγοντα τῆς ἠθικοποιήσεως τοῦ λαοῦ, καὶ διὰ τοῦτο πάντοτε μετὰ προσοχῆς ἐξετάζει τὰ ζητήματα καὶ τὰ συμφέροντα τῆς 'Εκκλησίας καὶ παρέχει εἰς αὐτὴν τὰ μέσα πρὸς ἀπρόσκοπτον ἐκτέλεσιν τῆς ὑψηλῆς της ἀποστολῆς. ῾Η πολωνικὴ δημοκρατικὴ πολιτεία, μὴ ποιουμένη διάκρισιν μεταξὺ θρησκευμάτων ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς πλήρους ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, καίτοι ἔχει πληθυσμὸν κατὰ τὰ $^5/_6$ ὀπαδὸν τοῦ δυτικοῦ δόγματος (25 ἑκατομμ.) καὶ ἡ Κυβέρνησίς της ἀποτελεῖται ἐκ μελῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ῾Ρωμαϊκὴν 'Εκκλησίαν, ἐν τούτοις σέβεται βαθέως τὴν 'Εκκλησίαν τῆς ἐν τῷ κράτει ὀρθοδόξου μειονότητος ἀποτελούσης τὸ $^1/_6$ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ (5 ἑκατομ.), τὸν δὲ πρωθιεράρχην αὐτῆς οὐδαμῶς διακρίνει τῶν δύο καρδιναλίων πρωθιεραρχῶν τῆς λατινικῆς ἐν Πολωνίᾳ 'Εκκλησίας, λογιζομένη αὐτὸν ἰσότιμον αὐτοῖς, οἱονοὶ τρίτον καρδινάλιον. ῞Εν ἐκ τῶν τεκμηρίων τῆς κηδοῦς αὐτῆς πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πολωνικὴν 'Εκκλησίαν εἶνε καὶ τὸ ὅτι ἔχει ἐπὶ κεφαλῆς τῆς διευθύνσεως τῶν θρησκευμάτων ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν θρησκευμάτων καὶ τῆς δημοσ. 'Εκπαιδεύσεως ὑπάλληλον ἀνήκοντα εἰς τὸ ῥωμαϊκὸν δόγμα, διότι οἱοσδήποτε ὀρθόδοξος πολωνὸς δὲν θὰ συνεπάθει πρὸς τὴν ἐκ ῾Ρώσων, ὡς τὰ πολλά, ἀποτελουμένην ὀρθόδοξον ἐν Πολωνίᾳ 'Εκκλησίαν ἐκ λόγων ἐθνικῶν, λόγῳ τῆς ὑπὸ τὴν ῾Ρωσίαν τέως ὑποτέλειαν τοῦ τμήματος τῆς Πολωνίας ἐκείνου, ἐν τῷ ὁποίῳ εἶνε συμπαγέστεροι οἱ ὀρθόδοξοι ἐν τῷ κράτει πληθυσμοί. ῾Η 'Εκκλησία διὰ τὸ Κράτος εἶναι ἀπαραίτητος βοηθὸς ἐν τῷ ἔργῳ τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἐξυψώσεως τοῦ λαοῦ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ ταῖς ἐπικειμέναις ἑορταῖς τοῦ Πάσχα ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀπηύθυνε συγχαρητήρια γράμματα πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ τοὺς λοιποὺς Προέδρους τῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

—Εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου διαβιβάσαντος τὸ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων ψήφισμα τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ μὲν Ἀρχιεπίσκ. Καντερβουρίας ἀπὸ 18 παρελθόντος μηνὸς ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ἐκφράζων τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἐνεργήσῃ ἀπρονοήτως καὶ βεβαιῶν ὅτι θὰ παρακολουθήσῃ μετὰ προσοχῆς τὸ ζήτημα· ὁ δὲ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας διὰ τῆς ἀπὸ 4 τρ. μηνὸς ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς του ἀνεκοίνωσεν ἀπάντησιν τοῦ Ἁρμοστοῦ Παλαιστίνης Λόρδου Πλοῦμερ, καθ' ἣν ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις δὲν προτίθεται ν'ἀνατρέψῃ τὸ καθεστὼς τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἡ δὲ Ἔκθεσις τοῦ Μπέρτραμ ἐδημοσιεύθη ὅπως πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι λάβωσι γνῶσιν τῆς παρούσης καταστάσεως τοῦ Πατριαρχείου. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Παλαιστίνης, αἰσθανομένη πληρέστατα τὸ πολύπλοκον καὶ τὴν σπουδαιότητα τῶν ἐν τῇ Ἐκθέσει Μπέρτραμ προτεινομένων λύσεων, δὲν θὰ ἐνεργήσῃ ἐσπευσμένως καὶ ἀστόχως, κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Λόρδου Πλοῦμερ.

—Πρωτοβουλίᾳ τοῦ κ. Χρ. Ἡλιοπούλου, Προέδρου τοῦ Συνδέσμου Ἀθμονέων Ἀμαρουσίου, λίαν γνωστοῦ ἐκ τῆς κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη δράσεως αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου, μετὰ συνεχεῖς αὐτοῦ ἀγορεύσεις ἐν τῷ ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἐξεδόθη τὸ ἑξῆς ψήφισμα, ὅπερ ἐπεδόθη καὶ πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον. «Σύμπας ὁ λαὸς Ἀμαρουσίου σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἐν διακοπῇ πάσης ἐργασίας κεκλεισμένων τῶν καταστημάτων καὶ παρόντων πάντων τῶν σχολείων καὶ Σωματείων ἐλθὼν σήμερον 6 μ. μ. ἐν πανδήμῳ συναγερμῷ ἐν τῷ κεντρικῷ ναῷ ἐν ἀνεκφράστῳ ψυχικῷ σπαραγμῷ καὶ δυσθρηνήτῳ ἄλγει, ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκήτῳ κρισιμότητι τῆς Μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν, ἥτις κατόπιν τοσούτων δεινοπαθημάτων ἡρωϊκῶν ἀγώνων καὶ ἀφαντάστων περιπετειῶν, ἔνθα ἀκατάβλητος εἰς ἔνθεον αὐτοθυσίαν ἀνεδείχθη καὶ ὑπέρμαχος ἡ Ἁγία Φάλαγξ τῶν ὁμαιμόνων ἀδελφῶν Ἑλλήνων, ὑπερασπιστῶν, ἤδη, ὅτε ἡ κραταιὰ Μ. Βρεττανία προΐσταται ὡς κυρίαρχος· ἀναμιμνησκόμενος τῶν ἀπαραβιάστων προνομιῶν, τῶν ἱστορικῶν προχριστιανικῶν δικαιωμάτων τῆς Ἁγίας Πόλεως, καὶ τῆς σειρᾶς τῶν ὑψηλῶν ὁρισμῶν καὶ συνθηκῶν, δι'ὧν πάντων ἀναγνωρίζεται οὐ μόνον ἡ προαιώνιος κυριότης, ἀλλὰ καὶ ἡ θεματοφυλακὴ τῶν ἱερωτάτων ἁγιασμάτων εἰς τὸ Βασιλικὸν Γένος, ὡς αὐτὸς οὗτος ὁ Προφήτης Μωάμεθ ἀπεκάλει τὸν Ἑλληνισμόν, τὸν διὰ τοῦ αἵματός ἀνέκαθεν ποτίσαντα τὰ θεοβάδιστα ἐδάφη, ἔνθα ἡ Ἑλληνικὴ ἰδέα ἐν τῷ χριστιανικῷ πνεύματι διὰ τοῦ στόματος αὐτοῦ τούτου τοῦ Σωτῆρος ἐδοξάσθη· λαὸς ἐκ τῶν τέκνων τῶν συντεταγμένων ἐν τῇ ἑνιαίᾳ ἐθνικῇ πίστει, συντετριμμένος ἐν τῷ ἄλγει, ἀλλὰ καὶ κατάπληκτος ἀκούσας τοῦ ἐκ τῶν κρατερῶν παλαιμάχων τοῦ Π. Τάφου κ. Χρ. Ἡλιοπούλου Προέδρου Ἀθμονέων καὶ παμψύχως καὶ ἐν βαθυτάτῃ συγκινήσει ἐπιδοκιμάσας τὰ λεχθέντα, ὁμοθύμῳ γνώμῃ καὶ βοῇ Ψ η φ ί ζ ε ι: 1ον Διαβιβάζει τὸν ἀπεριόριστον σεβασμὸν καὶ εὐγνώμονα ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν μεγαλώνυμον καὶ μεγαλόψυχον Ἁγιοταφικὴν Ἑλληνικὴν Ἀδελφότητα καὶ τὸν Σεπτὸν Ἐθνικὸν Πατέρα τὸν τετιμημένον τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας Α. Θ. Μ. τὸν Πατριάρχην Δαμιανόν, συμμετέχων τῆς ὀδυνηρᾶς των ἀγωνίας.

2ον Ἀναγνωρίζει εἰς τὴν κυρίαρχον Μ. Βρετανίαν ἐν ἀδιασπάστῳ ἐμπιστοσύνῃ καὶ πεποιθήσει τὴν διαυγῆ ἀντίληψιν καὶ ἀπόλυτον συναίσθησιν τοῦ δικαίου, ὅπερ ἀείποτε αὕτη ἀντιπροσωπεύει.

3ον Ἀναμένει ἐν ἐγκαρτερήσει τὴν διόρθωσιν καὶ ἐπανόρθωσιν ἀδίκων τινῶν σκέψεων καὶ ἀποφάσεων, προελθουσῶν ἐκ πεπλανημένων εἰσηγήσεων, καὶ περὶ ἀναμφισβητήτων προαιωνίων δικαιωμάτων.

4ον. Ζητεῖ εὐελπίστως τὴν προστασίαν ταύτης ἐπὶ τοῦ Παναγίου καὶ ἀμεταβλήτου καθεστῶτος καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῶν δικαιωμάτων τούτων, συμφώνως πρὸς τὰ ἱερὰ δόγματα τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν, οὓς ἡ Δύναμις αὕτη ἀείποτε εὐλαβῶς τηρεῖ».

—Διέτριψεν ἐπί τινας ἡμέρας ἐν Κερκύρᾳ ὁ Σεβ. μητροπολίτης Ναυπακτίας κ. Ἀμβρόσιος. Τὴν Παρασκευὴν (15) χοροστατήσας ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ ἀνέγνω τοὺς οἴκους τῆς Θεοτόκου, ὁ δὲ ἐφημέριος τοῦ ναοῦ καὶ διευθυντὴς τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Ἀρχιμ. Παρθένιος Πολάκης ὡμίλησε καταλλήλως. Τὴν Κυριακὴν (17) ὁ Σεβ. Ναυπακτίας ἐλειτούργησε καὶ ὡμίλησεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγ. Σπυρίδωνος.

—Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Χ. Α. Ν. Ἀθηνῶν συνέστησε νέον Τμῆμα χάριν τῶν εἰς τὰ διάφορα καταστήματα ἐργαζομένων νέων, οὗτινος τὴν διεύθυνσιν ἀνέθηκεν εἰς τὸν κ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον. Τὰ ἐγκαίνια τῆς Λέσχης τοῦ νέου τούτου Τμήματος ἐγένοντο τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, ἁγιασμὸν ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις ἐτέλεσεν ὁ ἀρχιμανδρ. κ. Ἰάκωβος Βαβανᾶτσος παρισταμένων τῶν Προεδρείων τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ τῆς Πανεμπορικῆς Ἑνώσεως τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῆς Χ. Α. Ν. καὶ τοῦ Συλλόγου τῶν Ἐμποροϋπαλλήλων, τοῦ προσωπικοῦ τῆς Χ. Α. Ν. καὶ ἄλλων προσκεκλημένων ὡς καὶ τῶν πρώτων νεαρῶν μελῶν τῆς Λέσχης, ἀνερχομένων ἤδη

εἰς 150. Τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ νέου Τμήματος ἐκήρυξεν ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀμ. Ἀλιβιζᾶτος, Γεν. Γραμματεὺς τῆς Χ. Α. Ν. ὅστις ἔδωκεν ἀλληλοδιαδόχως τὸν λόγον εἰς τοὺς Προέδρους τῶν εἰρημένων Σωματείων καὶ τὸν Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Θεοφ. Κακριδῆν ἐξάραντας τὸ νέον τοῦτο ὑπὲρ τῆς ἐργαζομένης νεολαίας ἔργον καὶ συστήσαντας τὰ πρέποντα εἰς τὰ μέλη τῆς Λέσχης, παρουσίασε δ' ἔπειτα τὸν Διευθυντὴν τοῦ Τμήματος, ὅστις δι' ὀλίγων ἀνέπτυξε τὸ πρόγραμμά του καὶ ἐχαιρέτισεν τὰ πρῶτα μέλη τῆς Λέσχης. Εἰς τὸ τέλος ἡ Μανδολινάτα τῆς Χ. Α. Ν. ἔπαιξεν ἀρκετὰ τεμάχια, μετὰ μεσημβρίαν δὲ προεβλήθησαν ἐκπαιδευτικαὶ ταινίαι χάριν τῶν μελῶν τοῦ Τμήματος καὶ ὑπὸ ὁμίλου ἐρασιτεχνῶν φοιτητῶν ἐδόθη μουσικὴ συναυλία μὲ πλουσιώτατον πρόγραμμα

ΔΙΑΦΟΡΑ

Περὶ τῆς μυστηριώδους μισοξένου ἐν Ἀμερικῇ ὀργανώσεως τῶν «Κοὺ-Κλοὺξ-Κλὰν» ἀπεκαλύφθησαν ἐσχάτως διαφωτιστικώταται λεπτομέρειαι ὑπὸ τοῦ ἀποχωρήσαντος ἐξ αὐτῆς δικαστοῦ Grady, ὅστις εἶχε τὸν τίτλον τοῦ «μεγάλου δραγώνου» τοῦ σωματείου ἐν τῇ Πολιτείᾳ τῆς Βορείου Καρολίνας. Κατὰ τὰς ἀποκαλύψεις ταύτας ἡ ἐν λόγῳ ὀργάνωσις χαρακτηρίζεται «καὶ ἄφρων καὶ ἀγενὴς καὶ ἀντισυνταγματικὴ καὶ ἀντιαμερικανική», ἀποκηρύττεται δὲ ὑπὸ τοῦ τέως ὀπαδοῦ της κ. Grady διότι ἐπιδιώκει νὰ δημιουργήσῃ πάθη, νὰ διαιρέσῃ τὸν ἀμερικανικὸν λαόν, νὰ ἐμπνεύσῃ μίση φυλετικά, νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ζωὴν τὸν θρησκευτικὸν φανατισμὸν τοῦ παρελθόντος καὶ νὰ μεταβάλῃ τὴν Ἀμερικήν, χώραν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν, εἰς κέντρον ἀδιαλλαξίας καὶ θρησκομανίας. Καταγγέλλεται ἐπίσης ἡ ὀργάνωσις αὕτη, ὅτι ἐπιδιώκει τὴν ψήφισιν νόμων κατὰ τῶν μὴ προτεσταντῶν καὶ κατὰ πάντων τῶν πολιτῶν, ὅσοι δὲν ἐγεννήθησαν ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἀποκαλύπτεται, ὅτι πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν της χρησιμοποιεῖ καὶ ἄλλας ὀργανώσεις, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀναφέρεται καὶ ἡ «Ἀμερικανικὴ Λεγεὼν» ὡς διατελοῦσα ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιρροήν της.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, Σχέσεις Ὀρθοδόξων καὶ Διαμαρτυρομένων, ἀπὸ Ἱερεμίου β'. μέχρι Κυρίλλου Λουκάρεως, ἐν Ἱεροσολύμοις 1927. Ἡ πραγματεία αὕτη συνετάχθη ἐν τῇ μεγαλωνύμῳ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Σταυροῦ, εἰς ἣν καὶ ἀφιερεῖ αὐτὴν ὁ Μακαριώτατος. Περιεχόμενα: Γράμματα τῶν Βυρτεμβεργείων πρὸς Ἱερεμίαν τὸν Β'.—Ἡ πρώτη Ἀπόκρισις τοῦ Ἱερεμίου.—Ἐντάσεις τῶν Διαμαρτυρομένων.—Δευτέρα καὶ τρίτη Ἀπόκρισις τοῦ Πατριάρχου.—Δημοσίευσις τῆς ἀλληλογραφίας Βυρτεμβεργείων καὶ Ἱερεμίου.- Νέα ἀλληλογραφία Βυρτεμβεργείων καὶ Ἱερεμίου.—Προτάσεις τῶν ἐν Πολωνίᾳ Προτεσταντῶν περὶ ἑνώσεως.—Τελευταῖαι σχέσεις τοῦ Κρουσίου πρὸς τοὺς Ἕλληνας

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἀνωμερᾷ Μυκόνου Ἱερᾶς Μονῆς Τουρλιανῆς διακηρύττει, ὅτι τὴν 21ην Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνεργηθήσεται ἐν Μυκόνῳ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Μυκόνου πλειοδ. δημοπρασία ἐκποιήσεως ἑνὸς (1) οἰκοπέδου κειμένου εἰς θέσιν «Γλυκομμάτι» ἐκτάσεως 300 τεκτ. πήχεων. Πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ἀνωμερᾶς Μυκόνου.

Τὸ Ἡγ]λιον τῆς Ι. Μονῆς ἁγίας Λαύρας Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς Πλειοδοτικὴν Δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ὁ πρώην ἐν Κραστικᾶς ὑδρόμυλος μετὰ τῆς περιοχῆς του καὶ ἀγρὸς ἐν θέσει «Ταρλᾶδες» της Ἱ. Μονῆς ἁγίας Λαύρας Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 17ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π μ —12ην μεσημβρινὴν ἐν Καλαβρύτοις ὑπὸ τοῦ Συμβολαιογράφου Δημητρίου Νίκα ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του μὲ πρώτην προσφορὰν δραχμῶν 5,000 διὰ τὸν πρώην Ὑδρόμυλον καὶ δραχμῶν 1000 διὰ τὸν ἀγρόν. Ἅπαντα τὰ σχετικὰ δημοπρασίας εἶναι κατατεθειμένα εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ εἰρημένου Συμβολαιογράφου. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίας Λαύρας τῇ 8ῃ Ἀπριλίου 1927.

Τὸ Ἡγ]λιον τῆς Ἱ. Μ. Γέροντος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ἐν Λίμνῃ κτημάτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γέροντος συμφώνως μὲ τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ἧς ἀντίγραφα κατατεθήσονται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Νομαρχίας Εὐβοίας τῆς Κοινότητος Λίμνης καὶ τῆς Μονῆς. Πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν χιλίων (1000) ἐτησίως. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐνώπιον τοῦ Συμβο)γράφου Λίμνης Μιχαὴλ Δ. Δάρα ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ κα. ἑνὸς μέλους τοῦ Ἡγ)λίου ἐν Λίμνῃ καὶ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 15ην Μαΐου ἐ. ἔ ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ἐν περιπτώσει δὲ ματαιώσεως αὐτῆς δι' οἱονδήποτε λόγον ἢ μείζονος προσφορᾶς μετὰ τὴν ἐνέργειαν ταύτης θὰ ἐπαναλαβάνηται αὕτη καθ' ἑκάστην ἐφεξῆς Κυριακὴν ἐπὶ τῇ βάσει νέας διακηρύξεως τοιχοκολλουμένης ἐν Λίμνῃ πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἡμερῶν. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Γέροντος τῇ 10 Ἀπριλίου 1927.

Τὸ Ἡγ)λιον τῆς ἐν Σκιάθῳ Ἱ. Μονῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην κατὰ τὴν 1ην Μαΐου 1927, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου Σκιάθου ἡ πενταετὴς ἐνοικίασις τῶν κατὰ τὰς θέσεις «τζανεριά, Καναπίτσα καὶ Μακρὺ κατάλυμα» τῆς περιφερείας Σκιάθου τριῶν ἀγρῶν τῆς Μονῆς ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ταὐταρίθμου διακηρύξεώς του, ἧς πάντες οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόνοι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Μονῆς καθ' ἑκάστην. Σκιάθος τῇ 2 Ἀπριλίου 1927.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΙΝΑΞ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΩΝ ΕΝΟΡ. ΤΑΜΕΙΩΝ ΕΤΟΥΣ 1926

ΑΘΗΝΩΝ	Εἰσπράξεις	Πληρωμαὶ
1) Ι.Ναὸς Μητροπόλεως	26.841.—	24.370.—
2) Ι.Ν.'Αγ.'Αθανασίου Θησ.	12.549.50	11 683.—
3) Αγ Αἰκατερίνης Πετραλ.	7.502.35	6.355.25
4) » 'Αλεξάνδρου Π.Φαλ.	18.171.35	16.095.75
5) » 'Αναργύρων Ψυρρῆ	11. 77.—	10 115.
6) » 'Αποστόλων Θησείου	7.894 50	7.863.25
7) « 'Αποστόλων Τζιτζιφ.	3.250.60	3.25 .10
8) » 'Ασωμάτων Θησείου	9.088.—	9.182.—
9) » Χριστοκοπίδου	3 485.15	3.410.50
10) » Γενν.Θεοτόκ. Κηφισ.	9 610.—	5.714.90
11) » Γεωργίου Καρύτση	16.967.—	20.798.—
12) » Γεωργίου Δουργούτη	16.660. -	15.495 —
13) » Γεωργίου Κυψέλης	39.922.—	39 852.30
14) » Γεωργίου Β' Νοσοκ	10.863.55	10.065.75
15) » Προφήτου Δανιὴλ	37.010.30	26.205.80
16) » Δημητρίου 'Αμπελοκ.	11.019.50	9.682.—
17) » Δημητρίου Κηφισιᾶς	8.339. —	8.339.—
18) » Δημητρίου Μπραχαμ.	2 815 50	2 290,25
19) » Δημητρίου Ψυρρῆ	14.720 50	11.482.50
20) » Διονυσίου 'Αρεοπαγ.	45.858.45	41.696.80
21) » Εἰρήνης	7.634.—	6.142. —
22) » Ζώνης	35.994.65	20.761.90
23) » Ζωοδόχου Πηγῆς	40.424.—	39.591.20
24) » Τριῶν 'Ιεραρχῶν	9.872.—	8.776. -
25) » Προφ. 'Ηλίου Παγκρ.	25.704.60	25.154.70
26) » 'ΙωάννουΒουλιαγμ	6 427.40	6.305.
27) » 'Ελευθερίου 'Αρεως	19.836.10	16.819.50
28) » 'Ιωάννου Γαργαρέτας	3 848.50	3 141.—
29) » » Ρέντη	9.705.50	6 559 25
30) » » Θεολόγου	1 200. -	1.200. -
31) » Κοιμ. Θεοτόκ. Κολοκ.	1 993.30	1.979.20
32) » » » 'Αμαρ	4.020 —	4.849.95
33) » » » Τζιτζιφ.	16 847.40	15.012.50
34) » Χρυσοσπ. 'Αγ. Θεοδ.	41 079.50	38.302.50
35) » Χρυσοκαστριωτίσσης	6.699.10	5 830.85
36) » Κοιμ.Θεοτ. Κυνοσάργ	4.490 -	3.823.—
37) » Κων)τινου 'Ομονοίας	15.905.50	7.975.35
38) » » Παλαιοῦ	22.266.50	20 552 90
39) » Εὐαγ. Λουκᾶ Πατησ.	18 339,45	15.493.85
40) » Μαρίνης	7 941.50	7.227.25
41) » Μαρκέλλης	2.936.—	2.924.—
42) » 'Οσίου Μελετίου	8.337.30	7.068 70
43 » Μεταμορφ. Καλλιθ.	14.727.85	14 361 25
44) » » Συγγροῦ	14.842.25	11.125.—
45) » » Πλάκας	17.983.30	17.253 90
46) » » Κηφισσιᾶς	9.737 50	7.592
47) » Νικολάου 'Αμαρουσ.	3.138.50	1.815.—
48) » » Πευκακίου	44,439.85	35.974 25
49) » » Κ. Πατησ.	9.882.15	7.152.—
50) » » 'Ραγκαβᾶ	13.738.25	11.553'60
51) » Παντελεήμ. 'Ιλισσοῦ	12 145.10	12 650.10
Εἰς μεταφορὰν	765.882 30	668.915.85

ΑΘΗΝΩΝ	Εἰσπράξεις	Πληρωμαὶ
'Εκ μεταφορᾶς	765.882.30	668 915 85
52 'Αγ Παντελ. 'Αχαρνῶν	63.013.75	54.375.
53) » Παύλου Ψυρρῆ	36,260 60	30.966
54) » Σπυρίδωνος Σταδίου	19 482.70	16.641.30
55) » Στυλιανοῦ 'Αρεως	4 172.50	3.890.—
56 » Ταξιαρχῶν Πολυγών.	31.739.—	23.237.50
57) » 'Ρόμβης	12.282.50	11.361 50
58) » Ταξιαρχῶν	3.989 50	3.142.50
59) » Τριάδος	8.609.—	7.015.—
60) » Φιλίππου Βλασ.	12.823.30	12.578.80
61) » Φωτεινῆς	12.028.—	9.343.60
62) » Γλυκερίας	7.501.35	7.370.15
63) » Καπνικαρέας	9.185.—	8.056 —
64) » Πολυκάρπου Βοταν.	9.100.—	7 300.—
65) » Εἰσ.Θεοτ. 'Αμπ.Σαλ.	10.698.50	8.952.15
66) » Εὐαγγελιστρίας Παρ	1.226 30	1.226.30
	1.007.904.30	874.401.65

ΠΕΙΡΑΙΩΣ	Εἰσπράξεις	Πληρωμαὶ
67) » Βασιλείου	58.606.	50.007.45
68) » Σπυρίδωνος	62.134.20	59 160.55
69) » Τριάδος	117 899	94.886.45
70) » Δημητρίου Ξυλκ.	25.026 -	24.804 —
71) » 'Ελευθερίου	2.884 —	22.252 —
72) » Εὐαγγελιστρίας	51.252 —	42.420.40
73) » Κωνσταντίνου	47 658.40	41 845.70
74) » Μεταμορφώσ. Σωτῆρ.	25.026 —	24.804.—
75) » Νικολάου	47.790.40	39.589.05
76) » Σοφίας	23.006.30	20.761.10
77) » Διονυσίου	23.933.50	23.628.—
78) » Γεωργίου Κερατσινίου	27.920,	25.990 —
79) » Παρασκευῆς Λαυρίου	4 409.05	3.710.—
80) » 'Ανδρέου Σαλαμίνος	2.145 -	1.919,—
81) » Μηνᾶ »	3.425.	3,215.—
	1.551.109.15	1.353.394.35
'Υπόλοιπον Ταμείου		197.714.80
	1.551.109.15	1 551.109.15

'Αθῆναι 16 'Απριλίου 1927

'Ο Λογιστὴς — 'Ο Γεν. Ταμίας

Τ.Λεοντόπουλος — **'Αλ.Γιαλούρης**

"ΕΚΚΛΗΣΙΑ,,
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
'Εποπτεύουσα 'Επιτροπὴ
ΖΑΚΥΝΘΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ΦΩΚΙΔΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
Διευθυντὴς
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθ. Πανεπιστημίου
Τίμημα ἐτησίας ἐγγραφῆς
'Εσωτ. Δρχ. 50. 'Εξωτ. Φρ. 50. 'Αμερικῆς Δολ. 3

Τύποις «Φοίνικος» ὁδὸς Σταδίου 38 'Αθῆναι